

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
6 лютого 2014 р., четвер**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Є крихкий, але ґрунт для досягнення злагоди** *Олена Ромашкіна, "Голос України"* 3
- Верховна Рада не змогла ухвалити жодного рішення протягом учорашнього пленарного засідання. Єдине питання, яке мали проголосувати, — затвердження календарного плану роботи четвертої сесії Верховної Ради сьомого скликання.
- Віталій Немілоствий: «Ініціатива створення «Українського фронту» навряд чи йшла з офісу Партії регіонів»** *Юлія Лучик, «День»* 4
- Про подальші перспективи перемовин між владою та опозицію, вірогідність створення нової парламентської більшості та роль олігархів у процесах виходу з кризи «День» говорить із позафракційним народним депутатом Віталієм Немілоствим:
- Депутатський тупик, 5** *Наталія Лебідь, "Україна молода"* 6
- Опозиція і влада не можуть домовитися не те що про Конституцію, а й просто про порядок денний.
- "Люди ждут от нас решений, а не разговоров"** *Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)* 8
- Переговоры представителей оппозиции и Партии регионов о возвращении к Конституции 2004 года вчера зашли в тупик. В меньшинстве потребовали немедленного принятия конституционного акта и отказались поддержать календарный план работы Верховной Рады, без которого парламент не может проводить голосования. Действия оппонентов дали Партии регионов повод заявить о возможности роспуска Рады. В оппозиции заверили "Ъ", что законных оснований для проведения досрочных парламентских выборов нет.
- Бывший «регионал»: «У меня в портфеле 232 подписи депутатов за возвращение к Конституции 2004 года»** *"Факты и комментарии"* 9
- На сегодняшний день 232 народных депутата готовы голосовать за конституционный акт, который возвращает в действие Основной закон в редакции 2004 года.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

- План преткновения** *Константин Крылов, 2000.net.ua* 10
- На этой неделе Верховная Рада должна была хорошенько поработать. Вчера спикер Владимир Рыбак торжественно, в присутствии и.о. премьер-министра Сергея Арбузова и главы Администрации Президента Андрея Клюева открыл четвертую сессия парламента седьмого созыва. Был исполнен гимн. Однако дальше дело продвигаться отказалось.

Накануне премьериады <i>Евгений Лешан, Обозреватель</i>	11
<p>Все зависло в Украине в ожидании, когда же Янукович даст добро (или зло) на какие-либо шаги по выводу политической системы из клинча. Без Януковича у нас ну никак не шагається. Рада демонструє просто-таки чудеса пустопорожності, і все парламентські сили, чтобы как-то заполнить ожидание, соревнуються в бессмысленном красноречии с трибуны парламента.</p>	
Конституция 2004 года лишит часть общества права избирать своих представителей в парламент <i>Daily.ua</i>	14
<p>Возвращение к Конституции 2004 года автоматически лишит значительную часть украинского общества права иметь своих представителей в высшем законодательном органе государства. Об этом заявил народный депутат Украины Виталий Журавский.</p>	
Андрій Парубій: «Майдан буде змушений відновити активні дії» <i>Олексій Бик, Главком</i>	14
<p>Народний депутат від «Батьківщини» Андрій Парубій – один з небагатьох політиків, якого слухає Майдан: вулиця його поважає і готова вислухати – на відміну від більшості «лідерів».</p>	
БЛОГИ	
Вадим Колесниченко: «Антидемократическая» интервенция <i>From-ua.com</i>	17
<p>Когда страсти вроде бы улеглись, некие горячие головы решили снова повысить градус настроений в обществе. Так, вчера, 5 февраля, в Киеве высадили политический «десант» из соседней Словакии в лице бывшего («сбитого») министра МВД Даниэла Липшица и депутатов парламента Йозефа Коллара и Юрая Дроба.</p>	
Андрій Павловський: «За всі масові заворушення відповідальність має бути індивідуальна» <i>From-ua.com</i>	18
<p>У ВРУ зареєстрували проект Закону України №4079 про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо виключення статті 294 (щодо масових заворушень). І це не тимчасове міра.</p>	
Олег Тягнибок: «Заява ВО "Свобода" та Уряду національної альтернативи щодо девальвації національної валюти» <i>Pravda.com.ua</i>	19
<p>Різке падіння курсу національної валюти протягом останніх днів свідчить про те, що нинішній режим, незважаючи на катастрофічний стан економіки, використовує жорстке політичне протистояння для додаткового збагачення "своїх".</p>	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
Президент не зацікавлений у перевиборах до Верховної Ради, зважаючи на ситуацію в країні, впевнений голова фракції Партії регіонів Олександр Єфремов <i>UBR, Новини</i>	20
Парламент не запрацював <i>24 канал, Новини</i>	20
Депутати так і не змогли домовитися як їм працювати далі <i>ICTV. Факти</i>	21
Розпустити Верховну Раду Автономії сьогодні запропонували народні обранці від опозиції <i>СТБ, Вікна-новини</i>	22
Українську Феміду хочуть модернізувати <i>ТРК Ера, Підсумки</i>	22
Гість програми – Михайло Чечетов, народний депутат України, фракція Партії регіонів <i>Business, Новини</i>	23
«Влада відстає на 60-70 днів!» – депутат Єремєєв <i>Радіо Свобода</i>	27

Є крихкий, але ґрунт для досягнення злагоди
Олена Ромашикіна, "Голос України"

Верховна Рада не змогла ухвалити жодного рішення протягом учорашнього пленарного засідання. Єдине питання, яке мали проголосувати, — затвердження календарного плану роботи четвертої сесії Верховної Ради сьомого скликання. Як доповів з парламентської трибуни секретар Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Валентин Матвеев, відповідно до постанови сесія мала завершити свою роботу 18 липня 2014 року. За час проведення сесії календарним планом передбачалося провести 11 пленарних тижнів, 7 — у комітетах, 6 — з виборцями. Крім того, 11 годин передбачалося для проведення «години запитань до уряду». Однак за постанову в такій редакції проголосували 185 депутатів.

Представники опозиції наполягали на тому, щоб парламент працював у пленарному режимі три тижні поспіль. За цей час, сподівалися вони, вдасться вирішити нагальні проблеми. Однак і ця пропозиція не була підтримана. За неї проголосували 73 обранці. Відтак глава парламенту оголосив про закриття ранкового засідання. Тим часом лідери фракцій мають напрацювати компромісний варіант розгляду конституційного питання з тим, щоб розглянути його сьогодні зранку.

Перед цим представники фракцій мали нагоду висловитися щодо свого бачення процесу внесення змін до Конституції. Так, Андрій Мохник (фракція ВО «Свобода») наголосив, що передусім парламент має зробити реальні кроки до започаткування конституційного процесу. А поки працюватиме тимчасова спеціальна комісія, свободівці наполягають на внесенні до порядку денного та розгляді проекту закону про реабілітацію учасників протесних акцій (автори — І. Швайка та О. Мирний). «Якщо ми цього не зробимо, далі говоритиме вулиця», — наголосив парламентарій.

Олександр Турчинов («Батьківщина») заявив, що вся країна чекає на реальну зміну влади. «Людей не цікавить ім'я наступного Президента. Людей цікавить питання, чи буде змінена система влади», — сказав він. Звертаючись до фракції Партії регіонів, він зауважив: «Сповзання України в прірву — це наша відповідальність перед країною, нашими дітьми. Тому треба припинити розмови, затягування часу. Треба приймати рішення щодо відновлення конституційного ладу України, який був незаконно зламаний у 2010 році».

Для цього, за словами парламентарія, потрібні реальні кроки. Зокрема, фракція «Батьківщина» запропонувала внести зміни до закону про Конституційний Суд. «Відповідно до них Конституційний Суд може сам виправити своє рішення. І голосування за цей закон може відбутися вже сьогодні за наявності політичної волі», — сказав він.

Представник Президента у Верховній Раді Юрій Мірошніченко (Партія регіонів), у свою чергу, зазначив, що Конституційний Суд у 2010 році розглядав звернення депутатів і не лише від більшості. «Суд визначив, що була порушена процедура під час ухвалення змін до Конституції. Відповідно, закон є неконституційним. Але ми не повинні вішати один на одного ярлики, звинувачувати один одного», — сказав він. За словами депутата, на цей час є готовність співпрацювати.

Це «той крихкий, але ґрунт для компромісів», додав він.

Лідер фракції КПУ Петро Симоненко наголосив, що внесення змін до Конституції має відбуватися виключно у відповідності до її 13 розділу. Він нагадав, що Компартія вже внесла свої пропозиції щодо змін до Основного Закону. «За змістом це скасування посади Президента. І ці криваві події засвідчили, що боротьбу за посаду глави держави треба зупинити. Це

проведення референдуму щодо обмеження повноважень гаранта і визначення України як федеративної республіки», — сказав він.

Віталій Кличко, лідер фракції «УДАР», закликав депутатів зробити все, щоб зупинити кризу. «Багато людей вийшло на Майдан і не лише у Києві. Бо в країні не працюють закони, немає перспектив, справедливості. Люди вимагають перезавантажити систему. Один із шляхів — це дати можливість розподілити владу, повернувшись до Конституції 2004 року», — наголосив депутат. Водночас він зазначив, що громадяни чекають рішень, а не забалакування. «Якщо ми не ухвалимо це рішення, це буде новий виток ескалації. Хочу всіх попередити: маємо зробити все, щоб цього не відбулося. Тому один із шляхів виходу — повернення до Конституції 2004 року. Вже потім можемо говорити про новий Основний Закон. У нас буде достатньо часу, щоб проговорити, пропрацювати новий варіант», — зауважив він.

Виступаючи від позафракційних депутатів, Володимир Литвин висловив думку, що цей пленарний тиждень мине без плідних переговорів. Проте наголосив, що потрібен швидкий і розумний компроміс. Такий компроміс, який би виключав силовий сценарій подальшого розвитку подій в Україні. За словами В. Литвина, діалог треба провести у двох вимірах. Перший — це виведення країни з конфлікту. Другий — визначення системи, за якою належить організувати Україну. «Ці дві проблеми треба спільно обговорювати для того, щоб можна було підготувати документ, який би мав силу закону, за умови погодження і підписання цього документа Президентом і депутатами у кількості від 226, але бажано 300 голосами», — зауважив парламентарій. У цьому документі, на думку В. Литвина, треба передбачити принципи формування Кабінету Міністрів. Дати відповіді на всі запитання, які поставило суспільство, та окреслити підходи, засади та принципи функціонування країни. А також покрокові дії щодо зміни Конституції з конкретними датами. Крім того, у документі мають бути передбачені запобіжники, щоб уникнути його можливого невиконання. Такими запобіжниками, на думку депутата, можуть стати імперативний мандат і формування уряду виключно фракціями. «Це може бути темою для дискусії на рівні керівників фракцій, — зазначив він. — Інакше ми все забалакаємо. А країна чекати не буде».

А на початку ранкового засідання глава парламенту нагадав, що у вівторок увечері в результаті зіткнення маршрутного таксі та потяга у Сумській області загинуло 13 осіб, ще п'ять зазнали травм. Володимир Рибак висловив співчуття всім постраждалим та сім'ям загиблих. Верховна Рада вшанувала їх пам'ять хвилиною мовчання.

Цитата

Представник Президента у Верховній Раді Юрій Мірошніченко (Партія регіонів):

— Є нормальний конструктивний діалог, є нормальна пропозиція «Батьківщини», яка дає можливість рухатися вперед по відновленню Конституції та парламентсько-президентської республіки. Є готовність утворити спільну робочу групу, до якої б увійшли представники всіх фракцій, залучити до неї представників робочої групи, яку створив Президент. Це дасть змогу найближчим часом вийти на узгоджений текст, який можна буде проголосувати у Верховній Раді. <http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=315299>

Віталій Немілоствий: «Ініціатива створення «Українського фронту» навряд чи йшла з офісу Партії регіонів»

Юлія Лучик, «День»

Про подальші перспективи перемовин між владою та опозицією, вірогідність створення нової парламентської більшості та роль олігархів у процесах виходу з кризи «День» говорить із позафракційним народним депутатом Віталієм Немілоствим:

— *Пане Віталію, Харків, який сьогодні називають столицею антимайдану на противагу революційному Києву, є для вас рідним містом. На останніх парламентських виборах ви, як відомо, навіть очолили штаб Об'єднаної опозиції в регіоні. Зважаючи на це, з чим, на вашу думку, пов'язані останні заяви мера міста Кернеса та губернатора області Добкіна про створення так званого Українського фронту Партії регіонів? Хто за ними стоїть?*

— Підозрюю, що пан Добкін разом із паном Кернесом погодили це дійство з Адміністрацією Президента. Однак АП — це не зовсім Партія регіонів, хоча Андрій Клюєв, який її очолює, без сумнівів, є знаковою фігурою в ПР. Тому й відбулося те, що відбулося, і ключові регіонали на ці збори не прийшли. Ініціатива навряд чи йшла з офісу Партії регіонів.

— *Звідки?*

— Пан Добкін з паном Кернесом — досвідчені політики і чиновники, які навряд чи здійснили би такий крок, не погодивши його з керівництвом. Тут, гадаю, йдеться саме про керівництво АП.

— *Із настроїв харків'ян, яких ви, напевно, дуже добре знаєте, чи є вони такими антиєвромайданівськими, як багато хто каже?*

— Більшість людей у Харкові й справді не підтримують Євромайдану. Для них важливий спокій і стабільність, розмовами про які вцент заповнений монополізований інформаційний простір у регіоні. Будь-яку опозиційну думку до громадян донести вкрай важко. І з цим наразі нічого вдіяти не можна. Це відбувається навіть у моїй сім'ї.

Харків'яни здебільшого підтримують курс на інтеграцію з Російською Федерацією та Митним союзом і на те, щоб заспокоїти ситуацію в країні. Але разом із тим харків'яни не хочуть ніякого кровопролиття чи війовничих дій — це спокійні, нормальні люди, які хочуть спокійно працювати і нормально жити.

— *Останнім часом експерти, політики озвучували своє занепокоєння щодо загрози зовнішнього впливу на Україну. На вашу думку, наскільки обґрунтованими є такі побоювання?*

— Безумовно, вони мають сенс. За останні чотири роки Україна з політичного суб'єкта помалу перетворилася на політичний об'єкт і зараз лише виконує чужу волю. Сталося це «завдяки» недолугій, утім, не виключаю, що й спланованій економічній політиці. Ми стали дуже залежними від своїх сусідів — як із Заходу, так і Сходу.

Усі економічні показники свідчать про те, що ми живемо в борг. Причому за останні роки ми набрали боргів стільки, скільки сумарно позичали за 18 років незалежності.

Зовнішній вплив на Україну є зараз дуже відчутним і від того, чи зможуть між собою домовитися і на яких умовах великі геополітичні гравці, як-от Російська Федерація, Німеччина з Європейським Союзом та США. Від цього зараз фактично залежить майбутнє України.

Судячи з інформації, яка є в доступних джерелах масової інформації, у мене поки немає оптимізму з цього приводу. Останні новини свідчать про те, що РФ, з одного боку, та ЄС і США — з іншого, так і не змогли дійти згоди стосовно методів урегулювання конфлікту в Україні. Від обох сторін пролунали дуже жорсткі заяви, хоч усі наполягають на необхідності мирного виходу з кризи.

— *Чому хтось має вирішувати за нас?*

— У нас всі політики є трохи романтиками. Причому хоч у так званій опозиції, а хоч і серед більшості. Одна частина політикуму цілковито довіряє тому, що їй скажуть на Заході, інша — завжди переконана у рації аргументів зі Сходу. Утім, як перше, так і друге ставлення до реальності доволі хибне. Треба усвідомлювати, що ні на Заході, ні на Сході ніхто не зацікавлений у такій сильній державі, як Україна. І доки наші політики сліпо довіряють одним чи іншим партнерам (це, до речі, зіграло злий жарт і з Юлією Тимошенко), програє вся країна. Про вирішення своїх проблем треба думати самостійно. За нас їх ніхто не вирішить, хоч би як ми того хотіли. Насправді потрібно діяти таким чином, щоб в Україні була спільна взаємовигідна співпраця як зі Сходом, так і з Заходом, якщо йдеться про економіку.

Мені видається, що зараз — критична ситуація і сподіватися на зовнішнє врегулювання в країні нам усе ж не варто. За таких умов роль парламенту як органу, який повинен знайти в собі сили для досягнення порозуміння в державі, стає ще більш значущою.

Коли ж говорити про цивілізаційний вибір, то громадяни України його вже зробили. Українці вийшли на Майдан і продемонстрували владі й усьому світові, що хочуть жити за правилами європейської спільноти. Проблема в тому, що керівництво країни — Президент, уряд не зрозуміли, що ці поняття потрібно розмежовувати. Фактично відбулася спроба замінити

економічною політикою цивілізаційний вибір. Це робити неприпустимо. Саме тому ми й отримали Майдан.

— Ви кажете про те, що у нас політики — романтики. З огляду на події останніх місяців, складається враження, що більша частина суспільства виявилася над політиками як із боку влади, так і з боку опозиції. Проте, незважаючи на це, деякі експерти кажуть про те, що в Україні навіть можлива громадянська війна. Як ви думаєте, чи є підстави зараз робити такі припущення?

— На жаль, так. Я з квітня 2013 року говорю про те, що ми йдемо до громадянського конфлікту. Я не казав слова «війна», бо боявся цього слова. Зараз я вже відверто можу сказати, що ми стоїмо на межі громадянської війни. Для фахівця із безпекової сфери це було очевидним давно...

Коли людина розуміє, що в країні немає такого місця, куди вона може прийти і знайти справедливість, вона виходить на вулицю і протестує. Ось одне з найкращих формулювань, що таке тероризм: «Тероризм — це відповідь на терор». Коли влада започаткувала терор до свого народу, у відповідь вона, цілком логічно, отримала тероризм.

Якщо зараз влада (коли кажу «влада», то маю на увазі себе та своїх колег-депутатів) не зуміє знайти відповіді на питання, які перед нею ставлять люди, — українці перейдуть до партизанської війни. Вони остаточно зневіряться в політиках і самостійно вирішуватимуть свої проблеми всіма доступними методами. Цього не можна допустити.

— Якою, на вашу думку, є роль олігархів у тому, що багато незгодних депутатів від ПР досі голосують в унісон із владою? На словах багато хто з них підтримує людей, виступає за розпуск парламенту, але голосування в залі засвідчує інше.

— Роль олігархів є значною. Влада для них стала важливішою, аніж загроза втрати власних статків та репутації. Вони розуміють, що можуть отримати будь-які гроші завдяки владі як інструменту заробляння коштів. Тому й тримаються за неї до останнього.

— Що може змусити олігархів подумати, врешті, про країну, людей?

— У бізнесі є таке поняття, як капіталізація. Якщо наші олігархи уже сьогодні вимушені з'ясовувати власні стосунки в судах Лондона, Відня чи Стокгольма, то це якнайкраще показує всьому світу, що у нас немає держави в нормальному розумінні цього слова. Відповідно, інвестори в таку державу точно не підуть. У цьому контексті виходить, що наші олігархи розуміють: на папері вони мають мільярди, а насправді — нічого.

Наприклад, 2005-го Ахметов втратив «Криворіжсталь», але якщо подивитися на капіталізацію його бізнесу 2004-го і 2005 років, то вона збільшилася саме 2005-го. Тоді країна почала грати за іншими правилами. 2005 року Ахметов мав можливість продати акції своїх компаній, залучити інвесторів з усього світу, сьогодні ж ми можемо малювати які завгодно цифри: хоч навпроти бізнесу Ахметова чи кого-небудь іншого. У вітчизняних олігархів ніхто нічого не купить. І це причина, чому Ахметов, Фірташ чи Пінчук повинні задуматися.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici/vitaliy-nemilostiviy-iniciativa-stvorennya-ukrayinskogo-frontu-navryad-chi-yshla-z>

Депутатський тупик, 5

Наталія Лебідь, "Україна молода"

Опозиція і влада не можуть домовитися не те що про Конституцію, а й просто про порядок денний.

І другий день роботи IV сесії Верховної Ради минув абсолютно безплідно. Вчора до полудня парламент тупцював на місці, намагаючись узгодити порядок денний, а надалі взагалі закrywся «для консультацій». Каменем спотикання на Грушевського, 5 було питання

конституційної реформи, але ситуація є безглуздою з огляду на те, що дискутувати, власне, нема про що. Опозиція не зареєструвала поки що жодного проекту постанови, яка могла б запровадити так званий Конституційний акт (спрощений механізм повернення до Основного закону 2004 року і парламентсько-президентської республіки). Як прокоментував для «УМ» позафракційний, але близький до опозиції депутат Юрій Дерев'янку, «щоб щось зареєструвати, це треба спочатку узгодити. На сьогодні є кілька варіантів повернення до Конституції 2004 року». Варіанти є, а от одностайності в лавах опозиції нема. Принаймні саме таке враження складається на сьогодні.

Зміна вектору

Нагадаємо, що протягом усього вівторка тривали явні та таємні перемовини, причому діапазон їх учасників був дуже широким — від Януковича і Кличка, які усамітнились на Банковій, до фракції «Батьківщина», яка зібралась вузьким колом і заслухала чергового листа від Юлії Тимошенко. Поінформовані джерела твердять, що тональність листа була різкою і категоричною: жодних перемовин з владою, жодних реформ, лише стояння Майдану до переможного кінця, які б людські жертви задля цього не знадобилися.

За словами одного зі співрозмовників «УМ» Сергія Міщенка (нині позафракційного депутата, а в минулому — члена БЮТ), такий лист повністю дезорієнтував Юліну гвардію. «Виник глухий кут. Влада, природно, не бажає нічого змінювати, а опозиція не знає, як це зробити. Вчорашнє засідання фракції викликало розгубленість — чи то займатися Конституцією, чи то звільненням в'язнів. Зараз всередині опозиції дуже важко визначаються із цим, як і куди рухатися далі». А проте, подумавши, опозиція (чи, принаймні, «Батьківщина») вирішила робити якраз те, що забороняла її лідерка: лобіювати й надалі зміни до Конституції. Проте змін цих, як вже було сказано, поки що нема.

Але навіть за намір їх запроваджувати, відсунувши вбік питання реабілітації політв'язнів, топ-менеджерів опозиції різко критикує позафракційний депутат Олесь Доній. «Було неправильно так раптово змінити предмет переговорів. Я не розумію, чому пропала вимога щодо закриття кримінальних справ, а також вимога реального звільнення усіх затриманих, а не зміни запобіжного заходу. Натомість чомусь виникла ідея конституційної реформи, яка потребує довгих переговорів, багатотижневих узгоджень. Є речі, від яких не можна відступати, а втягування у будь-яке крющотворство — це здача інтересів Майдану. Не зміна Конституції була його основною вимогою», — зазначає Доній.

Скасувати скасування

Із Донієм можна й погоджуватись, і ні. Те, що за будь-яких обставин звільнення ув'язнених є пріоритетом номер один, не підлягає дискусії. Проте й повернення до Конституції 2004 року грає велику роль — як альтернативний сценарій швидкої зміни влади (чого, певна річ, не відбудеться). Однак на тлі розмірковувань на тему, що є первинним — Конституція чи амністія, постає ще одна проблема, яку успішно прогавила опозиція.

Йдеться про закони від 16 січня, які були скасовані 28-го, але скасовані, як виявилось, не цілком. «Треба було голосувати постанову про скасування цих законів як таких, що прийняті з порушенням процедури голосування. До мене не дослухались, проголосували за скасування законів як таких, що втратили чинність, — обурюється нардеп Сергій Міщенко. І роз'яснює різницю: «Візьмемо, приміром, статтю про наклеп. Дивіться, ось говориться про те, що Кодекс адмінпорушень доповнено цією статтею згідно із законом від 16.01, а далі — що він (тобто закон) втратив чинність на підставі іншого закону — вже від 28 січня. Не стаття втратила чинність, а закон!». Це лише на перший погляд виглядає як дрібниця, пояснює він «УМ». А де-факто закони від 16 січня як діяли, так і продовжують діяти. «Я готую реальний юридичний механізм того, як можна їх скасувати. А ще треба дізнатися, хто це готував, хто підсунув таку нікчемну постанову, і чому опозиція в цьому не розібралася», — каже Міщенко.

«Підрихтувати» цей момент — завдання номер два після ухвалення конституційних змін. Є також у опозиції й завдання номер три — розібратися, врешті-решт, із реабілітацією ув'язнених. «УМ» уже не раз писала про те, що опозиція не визнає ультиматумів, закладених у той варіант закону про амністію, який на позачерговій сесії прийняла парламентська більшість.

Опозиція збиралась віддати голоси за закон Юрія Дерев'янка, але повернення до його розгляду зараз уже не на часі.

«Ми є заручниками позиції опозиційних фракцій, яка звучить так: жодне питання не розглядатимуть, доки не відбудеться повернення до Конституції 2004 року. З точки зору розв'язання того страшного конфлікту, який ми сьогодні маємо в державі, це правильно. І створення нової парламентської більшості дозволило б швидко розв'язати питання декриміналізації — в цьому також є сенс. Але тут є й небезпека. Бо в'язні, які були відправлені за ґрати, продовжують сидіти. Тому, з моєї точки зору, правильніше було б розглянути цей закон, а вже потім займатися Конституцією. Але процес пішов, і повертати його назад було б уже алогічно», — коментує Дерев'янку «Україні молодій».

Біда лише в тому, що насправді жодні процеси так і не пішли. Спробу зрушити з місця лише переносять із дня на день. Тепер уже всі надії покладені на четвер...

<http://umoloda.kiev.ua/number/2410/180/85767/>

"Люди ждут от нас решений, а не разговоров"

Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Украина)

Переговоры представителей оппозиции и Партии регионов о возвращении к Конституции 2004 года вчера зашли в тупик. В меньшинстве потребовали немедленного принятия конституционного акта и отказались поддержать календарный план работы Верховной Рады, без которого парламент не может проводить голосования. Действия оппонентов дали Партии регионов повод заявить о возможности роспуска Рады. В оппозиции заверили "Ъ", что законных оснований для проведения досрочных парламентских выборов нет.

Перед началом утреннего заседания Верховной рады лидеры парламентских фракций не стали проводить традиционные переговоры в кабинете спикера о согласовании действий. Потому работа в зале сразу не заладилась. "Люди ждут от нас решений, а не разговоров,— заявил с трибуны глава фракции УДАР Виталий Кличко.— Если мы не примем это решение (о возвращении к Конституции 2004 года.—"Ъ"), будет новый виток обострения конфликта".

Народный депутат Александр Турчинов ("Батькивщина") напомнил коллегам, что для реализации плана по смене Конституции оппозиция подготовила конституционный акт, который Рада могла бы принять 226 голосами. "Мы слышали много критики по этому поводу. Есть более быстрый механизм — наша фракция подала проект закона о Конституционном суде... Пока не поздно, КС сможет сам исправить свои незаконные решения (об отмене политреформы 2004 года.—"Ъ")", — сказал господин Турчинов.

В Партии регионов отклонили предложения меньшинства. "Есть готовность создать общую рабочую группу, в которую вошли бы представители всех фракций. Привлекли бы представителей рабочей группы, созданной президентом (по выходу из кризиса под руководством первого президента Леонида Кравчука.—"Ъ"), и вышли бы в ближайшее время на согласованный текст", — отметил постоянный представитель президента в парламенте Юрий Мирошниченко (ПР).

Выслушав народных депутатов, председатель Верховной рады Владимир Рыбак предложил им утвердить календарный план работы на текущую сессию, однако ни один из вариантов этого документа не набрал 226 голосов. В оппозиции также отказались поддержать предложение о работе в пленарном режиме с 11 по 14 февраля. "Не пытайтесь затягивать время, не решив проблему и повестку дня, которую уже утвердил украинский народ. А именно: отмена диктаторских полномочий действующего президента, возобновление конституционного строя в стране и возвращение власти украинскому народу!" — заявил глава фракции "Батькивщина" Арсений Яценюк.

В 12.00 Владимир Рыбак закрыл заседание и пригласил глав депутатских фракций в свой кабинет. Глава фракции ПР Александр Ефремов рассказал журналистам, что представители оппозиции к спикеру не пришли. Нежелание оппозиции идти на уступки большинству дало повод Партии регионов заявить о вероятности досрочных парламентских выборов. "Либо мы

работаем в законодательном поле, либо та вакханалия, которая продолжается в Верховной раде, закончится новыми выборами парламента,— сказал господин Ефремов.— Я не думаю, что у президента есть желание ввергать страну в выборы при той ситуации, которая сложилась. Но если она и дальше будет такая, как есть, когда парламент не работает, то с этим придется что-то делать".

При этом Александр Ефремов не уточнил, какие основания глава государства может использовать для роспуска Верховной рады. В оппозиции заявили, что оснований для досрочных выборов нет. "Согласно ст. 90 Конституции, у президента есть единственное основание для роспуска Рады — если заседания не могут начаться в течение 30 дней одной сессии, а этого нет. Досрочные выборы — это война, а результат будет тем же! Надо садиться и договариваться",— заявил "Ъ" заместитель главы фракции "Батькивщина" Сергей Сас. "Нет ни одного юридического основания для проведения досрочных выборов,— подтвердил народный депутат Павел Петренко ("Батькивщина").— Мы готовы на досрочные выборы в парламент, если они будут проходить одновременно с президентскими выборами".

После заседания Виталий Кличко выдвинул оппонентам другой ультиматум. По его словам, если Верховная рада не вернет действие Конституции 2004 года, существует другой способ разрешения политического кризиса. "Я предлагал и другой путь. Короткий путь, который решит все проблемы,— досрочные президентские выборы. Пусть назначают их на осень, и люди конституционным способом сменят власть, тогда напряжение спадет",— заявил господин Кличко. Следует отметить, что очередные президентские выборы должны состояться 30 марта 2015 года, а парламентские — 29 октября 2017 года.

<http://www.kommersant.ua/doc/2400391>

Бывший «регионал»: «У меня в портфеле 232 подписи депутатов за возвращение к Конституции 2004 года»

"Факты и комментарии"

На сегодняшний день 232 народных депутата готовы голосовать за конституционный акт, который возвращает в действие Основной закон в редакции 2004 года.

«226 и выше сегодня голосов в виде подписей, что эти люди готовы голосовать за Акт, который возвращает Украину в тело Конституции 2004 года. Они собраны. Могу даже сказать более конкретно — они у меня есть в портфеле», — заявил народный депутат Давид Жвания, который ранее вышел из фракции Партии регионов.

Он уточнил, что всего под документом подписались 232 парламентария, в том числе представители Партии регионов, в то же время ни одной подписи коммунистов нет.

При этом Жвания признает, что возвращение к Конституции 2004 года приведет к очередному противостоянию власти и оппозиции. В то же время он уверен, что этот путь нужно пройти, и идти на переговоры с Президентом уже со сформированным новым большинством.

«С позициями о том, что есть 226 и выше, которые признают, что Конституционный суд превысил свои полномочия, страна возвращается к Конституции 2004 года. Дайте возможность сформировать коалиционное правительство, дайте возможность сформировать большинство, дайте возможность урегулировать тот конфликт, который сегодня существует в государстве», — сказал депутат.

Отметим, цифру в 232 подписи подтвердил и лидер «Третьей украинской республики» Юрий Луценко. По его словам, именно столько депутатов готовы поставить на голосование вопрос переизбрания спикера Верховной Рады.

«Другой вопрос, что согласно всем украинским правилам политики, нет такого большинства для снятия старого спикера. Перейти Рубикон страха перед Генпрокуратурой и российской таможней наша бизнес-политическая верхушка еще не готова», — заявил политик.

В связи с этим он призвал лидеров оппозиции говорить с людьми, убеждать их и «давать определенную надежду на защиту».

Напомним, Верховная Рада уже два дня не может принять ни одного решения, в том числе утвердить календарный план ее работы. Камнем преткновения является вопрос о принятии новой Конституции. В частности, оппозиция настаивает, чтобы в ближайшее время страна вернулась к Конституции 2004 года, тогда как провластное большинство настаивает на создании рабочей группы по разработке нового Основного закона.

<http://fakty.ua/176283-byvshij-regional-u-menya-v-portfele-232-podpisi-deputatov-za-vozvraschenie-k-konstitucii-2004-goda>

Интернет-ЗМІ

План преткновения

Константин Крылов, 2000.net.ua

На этой неделе Верховная Рада должна была хорошенько поработать. Вчера спикер Владимир Рыбак торжественно, в присутствии и.о. премьер-министра Сергея Арбузова и главы Администрации Президента Андрея Клюева открыл четвертую сессия парламента седьмого созыва. Был исполнен гимн. Однако дальше дело продвигаться отказалось.

О том, что шансов на плодотворную работу у парламентариев немного, можно было догадаться уже по заседанию Согласительного совета в понедельник, на котором оппозиционеры огласили свои решительные требования по возвращению к Конституции 2004 года.

У власти особенного желания заниматься конституционной реформой не было, вместо этого лидер фракции Партии регионов Александр Ефремов сообщил, что нужно принимать множество законов, которые облегчат жизнь народа. Александр Сергеевич напомнил, что люди на Майдане хотят именно этого и вот -- по просьбам трудящихся -- у власти нашлась целая стопка полезных законопроектов.

Собственно, можно со скепсисом относиться к законодательным инициативам различных депутатов, но нет сомнения в том, что парламент может заняться более полезной деятельностью, чем сочинение и последующая отмена «драконовских» законов, а также бесконечное амнистирование нарушителей с киевского Евромайдана.

Но у оппозиции другой взгляд на ситуацию, который можно выразить поговоркой «куй железо, пока горячо». С учетом уступок власти перед всеразрушающей силой Евромайдана, а также поддержки на западном фронте, надо полагать, лишний раз подчеркнутой во время мюнхенской встречи с госсекретарем США, лидеры трех оппозиционных фракций уже могут позволить себе тон победителей по отношению к «регионалам». Лучше всего это видно по выступлениям Арсения Яценюка. Другие, то есть, Виталий Кличко и Олег Тягнибок, пусть говорят почти то же самое, но все же выступают в Раде, понимая, что находятся среди таких же, как они, народных депутатов, а Арсений Петрович -- вещает. В общем, совсем перестал выходить из образа.

Впрочем, то, как г-н Яценюк призывает уйти в отставку спикера Верховной Рады -- это лирика, а вот в работе законодательного органа возникла реальная заминка. Депутаты не разобрались с календарным планом новой сессии, точнее не достигли в этом вопросе консенсуса. Дело в том, что согласно предлагаемому проекту календарного плана с 10 по 14 февраля депутаты будут работать в комитетах и фракциях. Оппозицию такой подход почему-то не на шутку взволновал.

Кому-то, в особенности фракции «УДАР», просто чертовски хочется поработать. Спикеры этой политической силы в последние дни предлагают работать три недели подряд и даже, как заявил депутат Павел Розенко, «не выходить из сессионного зала и не делать перерывов, пока не ответим на вопросы, которые ставит общество». «УДАР», он полутонув не приемлет, либо блокировать парламент до одурения, либо работать до того же состояния.

О необходимости работать заявил и Арсений Яценюк. «Не пропихайте план, за яким парламент іде на відпочинок. Кожен день -- засідання і прийняття рішень», -- наказал он коллегам. Впрочем, пока у депутатов нет согласия в важнейшем календарном вопросе, уже два дня были потрачены впустую, во вторник и среду заседания были, а решения не принимались. Такая получилась загвоздка, парадокс в стиле украинской политики, невероятное желание оппозиционеров работать срывает работу же Верховной Рады.

В то же время, оппозиционеры подозревают календарный план в еще одном прегрешении. Якобы предусмотренный перерыв -- это затягивание времени до того времени, когда Виктор Янукович вернется из Сочи. «Так звана більшість намагається затягувати час до моменту повернення Януковича з Росії і, очевидно, проведення ним певних консультацій з господарем Кремля, який, так виглядає, хоче бути господарем і в Україні» -- цитирует Олега Тягнибока сайт ВО «Свобода». Ту же мысль высказал и Яценюк, а Кличко, хоть сам и спортсмен, заявил, что ехать на Олимпиаду в разгар кризиса -- это безответственно.

В принципе, все это можно было бы считать веселым троллингом со стороны оппозиционеров, но принять постановление о календарном плане сессии так и не удалось. За проголосовали лишь 185 депутатов, и если коммунисты дали 31 голос, а внефракционные депутаты -- 13, то от партии власти насобирался только 141 голос из 205. 51 человек из фракции ПР не проголосовал. То есть, винить в случившемся власть может, прежде всего, себя. Или правы оппозиционеры, утверждая, что для консолидации фракции Партии регионов сейчас нужны какие-то особые меры?

Правда, видные регионалы все же предпочитают винить оппозицию, это более проверенный вариант. Александр Ефремов заметил, что в Раду пришли люди, которые не знают и не хотят знать законы, вот и получается разбалансировка, клоунада и вакханалия. Эти три слова Александр Сергеевич упомянул в разных предложениях, но говорил об одном и том же. Такого, как отметил политик, еще не было, чтобы парламент даже не смог принять решения о календарном плане.

А без этого решения, как заметил уже Владимир Рыбак, нет возможности рассматривать другие вопросы. И получается, так и не будет утолено невероятное трудолюбие депутатов «УДАРа».

Но это не должно слишком расстраивать оппозицию в целом, ведь вариант перевыборов, который назвал в качестве выхода из ситуации г-н Ефремов, это как раз одно из их требований.

<http://2000.net.ua/2000/forum/puls/97517>

Накануне премьериады

Евгений Лешан, Обозреватель

Все зависло в Украине в ожидании, когда же Янукович даст добро (или зло) на какие-либо шаги по выводу политической системы из клинча. Без Януковича у нас ну никак не шагаются. Рада демонстрирует просто-таки чудеса пустопорожности, и все парламентские силы, чтобы как-то заполнить ожидание, соревнуются в бессмысленном красноречии с трибуны парламента.

И тем не менее, фундаментальное свойство будущего в том, что оно рано или поздно наступает. В один прекрасный момент назначение премьер-министра из будущего станет настоящим, и все, кого это касается, уже сегодня ведут соответствующую работу - кто тихо, а кто и публично. Впрочем, как раз публичность свидетельствует об отсутствии выдержки и шаткости позиций. Это в полной мере относится к *Арсению Яценюку*, который в интервью Deutsche Welle четко дал понять, чем он готов пожертвовать ради поста премьера: "Это очень рискованно. Но речь идет не о моей политической судьбе, а о судьбе страны. Я готов потерять рейтинг, чтобы спасти страну".

Его однопартиец *Андрей Павловский* чуть более резок в своих оценках:

"Сейчас наш межигорский барин съездит к кремлевскому хану и там ему скажут, кто будет премьер-министром. Тут подключаются геополитические факторы. Парламент давно уже

не принимает решений. Вы видите, что на протяжении последних трех лет парламент превратился в законодательный орган АП, в машину голосования. Это будет решаться там, а они только нажмут на кнопку. От оппозиции не зависит ничего, потому что у нас нет большинства, нет 226 голосов. Я бы хотел на посту Президента видеть Юлию Тимошенко, а на посту премьер-министра – Арсения Яценюка. Это был бы самый идеальный вариант. Если идти кому-то от оппозиции – Яценюку, Порошенко – они должны идти с определенными полномочиями, которые давала Конституция 2004 года. Тогда Верховная Рада была представительским органом, а сейчас этого нет. Все структуры превратились в отделы АП. Надо возвращаться к Конституции 2004 года. А так... Оппозиция не боится взять на себя ответственность, но не может быть так, что от оппозиции будет только один премьер-министр, а все остальные – от Януковича. Ни одного решения нельзя будет принять, кроме того, на премьер-министра скинут все проблемы. Это будет очередной развод со стороны власти".

Что характерно, тему вассальной зависимости Януковича от Кремля затронул представитель "Батьківщини", а не более склонной к таким формулировкам "Свободы". **Олег Тягнибок** признает, что внешнее влияние на формирование украинского правительства диверсифицировано. Он охотно перечисляет экзотические фамилии возможных кандидатов на пост премьера, вплоть до Виктора Медведчука, а потом поясняет:

"Есть еще международный фактор. Есть Эштон, есть Нуланд, возможны предложения мирового сообщества относительно финансовой помощи. Это тоже влияет. Идут большие торги. Янукович вообще отличается тем, что он постоянно торгуется. То с Россией, то с Европой. Сейчас для Януковича наступает золотое время. С Путиным поговорит: будет он продолжать давать транш или нет. Будет говорить с Америкой, которая сейчас готова, как и Европа, содействовать финансовому обеспечению системных изменений в Украине. Они любят выжидать, кто больше заплатит. Кандидатур может быть много, и победит тот, кто больше предложит".

Самого же Тягнибока в рамках общей оппозиционной позиции устроило бы формирование ответственного и полномочного правительства из представителей оппозиции - но личность премьера, в отличие от Яценюка, лидер "Свободы" предпочитает не конкретизировать.

Самая выгодная позиция сегодня - у коммунистов. не неся формальной ответственности ни за что, они могут себе позволить критические оценки по всем острым вопросам, и в то же время наслаждаться своим положением держателей золотой акции. Понятно, что для КПУ предпочтителен вариант назначения премьера силами ПР, КПУ и внефракционных, а возможные договоренности между депутатами большинства и оппозицией - как нож острый. В этом случае им останется только критиковать в очередной раз "олигархический сговор. Вот что говорит нардеп-коммунист **Александр Голуб**: "Коммунисты не рассматривают кандидатуры на пост премьера. Коммунисты рассматривают, какой Кабмин будет в целом, какая у него будет программа. Требования у нас такие – как премьер-министр, так и участники не должны быть членами предвыборной президентской гонки, не должны иметь отношение к каким-либо олигархическим кланам, не должны заикливаться на какой-то политической силе. Их задача – организация экономики страны и организация нормального проведения президентских выборов без нарушений. Есть достаточное количество специалистов, которые могли бы войти в Кабмин в этой ситуации, фамилии называть не будем".

Политологи в своих оценках будущего правительства и его главы говорят подчас противоположные вещи.

Вот, например, **Владимир Фесенко** видит в качестве компромиссной фигуры премьера Петра Порошенко:

"Весьма вероятно, что Янукович попытается подать свою кандидатуру, и все будет зависеть от того, пройдет ли его кандидат и от реакции общества. В первую очередь, реакция Майдана. Если реакция будет острой, то тогда появится компромиссное решение. Кандидатура, которую может выдвинуть Президент – это Клюев. Хотя он уже и занимает должность. Я думаю, что Янукович ему бы все поручил, хотя на самом деле это опасно для президента, когда появляется такой всемогущий исполнитель. Клюев склонен и сам к работе в правительстве, он и

раньше не скрывал своего желания работать там. Самое главное, что Ключев – единственная проходная кандидатура при нынешней ситуации. Сегодня мы увидели, что единства в Партии регионов нет. Ключев – влиятельная кандидатура, умеет находить подходы. Вторая кандидатура – Арбузов, но здесь есть риски с прохождением в парламенте. Есть и другие кандидатуры – Тигипко, Бойко. Но в данном случае нарушается баланс между олигархическими группами. Кроме того, это может вызвать большое недовольство со стороны Майдана.

Если же говорить о компромиссной кандидатуре, то я бы назвал Петра Порошенко. Это фигура, которая может устроить как власть, так и Майдан, и Запад, и Россию. Понятно, что не все ему будут доверять, но Порошенко будет самостоятельным премьером. К тому же это высокопрофессиональный человек.

Но кто бы ни стал премьером, он будет сидеть на этом посту как на электрическом стуле. Не стоит забывать, что ситуация в стране кризисная".

А директор Института глобальных стратегий Вадим Карасев на пресс-конференции в "Обозревателе" утверждает, что у Порошенко нет никаких шансов:

"Любая президентская кандидатура на пост премьер-министра может столкнуться с отсутствием голосов для утверждения в парламенте... Я сомневаюсь, что сейчас у Сергея Арбузова есть возможность получить голоса Партии регионов и коммунистов при голосовании за кандидатуру премьер-министра... Ни Ключев, ни Порошенко не входят в план Президента в качестве премьер-министра, поскольку это политики. А для Януковича сегодня важно, чтобы правительство держалось подальше от политики, чтобы оно было чисто финансово-экономическим... У оппозиции нет сил для того, чтобы сейчас навязать Януковичу коалиционное оппозиционное парламентское правительство во главе либо с Яценюком, либо с Порошенко. Говорить о том, что может быть комбинированное коалиционное правительство с участием оппозиции и власти, тоже не приходится, потому что такой вариант предлагался Януковичем Яценюку и Кличко, от которого они отказались".

Впрочем, сейчас в играх вокруг премьерского кресла появился еще один участник – Юлия Тимошенко. Она прямым текстом запретила своим соратникам даже думать о том, чтобы возглавить правительство при Януковиче. Вместо этого она потребовала развивать революцию и добиваться отстранения Януковича от власти. Альтернативой, по ее мнению, могут послужить разве что немедленные парламентские выборы на пропорциональной основе и немедленное же подписание соглашения об ассоциации с ЕС. Наблюдатели уже успели обвинить Юлию Владимировну в том, что она в своем заточении то ли отстала от политических трендов, то ли попросту сознательно мешает деятелям оппозиции играть ту роль, которую она отводит исключительно для себя.

Требования Тимошенко относительно Конституции шокировали "Батьківщину". Как бы там ни было, своим письмом Тимошенко продемонстрировала системность и целеустремленность своего видения ситуации – оппозиционное трио в этом искусстве безнадежно от нее отстает. А положение Тимошенко очень напоминает положение Владимира Ильича Ленина после публикации Апрельских тезисов. Тогда руководство большевистской партии (как и других левых партий, вошедших в Петроградский Совет), напомним, склонялось к сотрудничеству с буржуазным Временным правительством. Ильич же провозгласил разрыв с Временным правительством и курс на пролетарскую революцию с полным сломом старой государственной машины. Ленина с его тезисами подняли на смех, назвав их "бредом сумасшедшего". Однако всего через 10 дней "идея овладела массами", и партия пошла за Лениным. Чем дело кончилось – всем известно.

Собственно, нынешняя ситуация отличается от ленинской только тем, что наш "Ленин" сильно ограничен в своей возможности влиять на ситуацию режимом охраны в ЦКБ №5. Однако лидеры "Батьківщини" все равно стучатся в ворота больницы, чтобы переговорить с Тимошенко и убедить ее пересмотреть "февральские тезисы". Если Тимошенко отвергнет мольбы оппортунистов и сумеет убедить в своей революционной правоте хотя бы часть депутатов "Батьківщини" – на фоне последующих за этим событий тема премьерства в ближайшие несколько месяцев вообще может оказаться мелкой и неактуальной.

<http://obozrevatel.com/politics/35678-nakanune-premeriadyi.htm>

Конституция 2004 года лишит часть общества права избирать своих представителей в парламент *Daily.ua*

Возвращение к Конституции 2004 года автоматически лишит значительную часть украинского общества права иметь своих представителей в высшем законодательном органе государства. Об этом заявил народный депутат Украины Виталий Журавский.

«Дело в том, что согласно Конституции 2004 года выборы в парламент проводятся строго по пропорциональной системе. Таким образом, в Верховной Раде не будет депутатов, избранных в мажоритарных округах. Более того, выборы будут проводиться по закрытым спискам, а это значит, что люди не только потеряют своих представителей в парламенте, но и не будут знать, к кому из депутатов обратиться за помощью в решении конкретных проблем», - отметил политик. Он убежден, что значительная часть общества доверяет не партиям, а именно независимым кандидатам.

«Так что в случае возвращения Конституции 2004 года значительная часть общества фактически будет лишена права избирать в Верховную Раду своих представителей. Это неправильно, но, к сожалению, именно к этому призывает оппозиция», - добавил Виталий Журавский. «Если проанализировать, то возвращение пропорциональной системы выборов по закрытым партийным спискам выгодно не рядовым гражданам, а лидерам оппозиционных партий, которые таким образом получают возможность «зарабатывать деньги на торговле местами в списках».

Именно по этой причине Парламентская ассамблея Совета Европы в свое время жестко критиковала редакцию Конституции 2004 года», - резюмировал политик.

В тоже время народный депутат от Партии регионов Владимир Олейник в эфире телеканала «Рада» заявил, что прежде чем возвращать Конституцию 2004 года, которая предусматривает парламентско-президентский строй в стране, в нее следует внести качественные изменения.

«Некоторые политики говорят о том, что страну нужно перезагрузить, вернув Конституцию образца 2004 года. Но ее нужно не просто вернуть, а внести в нее серьезные изменения.

Ведь мы уже жили по этой Конституции и видели постоянные конфликты между президентом и премьер-министром, между министрами и губернаторами. Изменения в Конституцию нужны, чтобы была сбалансированность во власти, чтобы не было монополии на принятие решений у какой-либо из ветвей власти, чтобы предоставить большие полномочия органам местной власти и так далее», - отметил политик.

«Если мы употребляем слова «перезагрузки власти», то должны понимать, что после этого должны получить качественные изменения. Иначе какой смысл возвращать Конституцию образца 2004 года, если на выходе ничего не изменится. Поэтому прежде чем возобновить в Украине парламентско-президентский строй, необходимо усовершенствовать главный документ страны», - резюмировал нардеп.

<http://daily.com.ua/articles/1/2014-02-187443.html>

Андрій Парубій: «Майдан буде змушений відновити активні дії» *Олексій Бук, Главком*

Народний депутат від «Батьківщини» Андрій Парубій – один з небагатьох політиків, якого слухає Майдан: вулиця його поважає і готова вислухати – на відміну від більшості «лідерів».

Парубій виконує, можливо, найважливішу функцію в життєдіяльності суспільного формування, яким є Майдан, – він комендант Самооборони. Під орудою Парубія перебувають

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

кілька тисяч організованих самооборонців, які живуть, фактично, за військовим розпорядком, тільки без зброї.

При цьому сам народний депутат демонстративно дистанціюється від політичних процесів, що супроводжують революцію: він не бере участі у переговорах, нарадах, рідко виступає зі сцени і не дозволяє собі висловлювань, які могли б внести розкол в і без того різношерсту масу людей, які стоять разом на Майдані.

Які мінімальні вимоги має виконати влада, щоб Майдан розійшовся?

Насправді Майдан вже сформував свої вимоги. Вони лише доповнюються деякими новими пунктами. Ці вимоги досить зрозумілі: йшлося про відставку Кабінету міністрів, ліквідацію законів від 16 січня (так званих «репресивних законів» - «Главком»), йшлося про те, щоб були покарані люди, які віддавали наказ на побиття студентів 29-30 листопада, і, звичайно, зараз є вимога покарання тих людей, які катували майданівців. І одні з базових вимог, які є – це дострокові вибори президента та підписання Угоди про асоціацію. І насправді всі переговорні процеси йдуть саме в цьому напрямку.

Ми можемо говорити, що деякі з вимог вже виконані – наприклад, відставка Кабміну, ліквідація законів 16 січня. Поганий закон про амністію – має бути ухвалений новий. Але все-таки переговори йдуть, і в переговорах вимоги ставляться ті ж самі, які, власне, Майдан піднімав. В цьому плані я неодноразово наголошував, що переговори мають вестися про загальні концепції. Вважав і вважаю, що український супротив на Майдані – це не просто протест, не просто політика. Це є геополітика. Так само я вважаю, що те, з чого починався Майдан – підписання Угоди про асоціацію – це повинно лишатися стратегічною ключовою точкою в переговорах. Бо якщо навіть ми зможемо добитися, скажімо, відставки прем'єр-міністра, відставки ряду чиновників, покарання винних у катуваннях і побиттях, але при цьому Україна підпише угоду про Митний союз і буде залишатися під контролем Росії – проблема не вирішиться. Україна і далі залишиться пороховою бочкою.

Майдан – дуже різномірдна соціальна структура, що складається з багатьох дрібніших груп. Як вдається враховувати інтереси і побажання усіх цих груп при виробленні стратегії подальших дій?

Майдан різний, як і Україна різна. Тому я не бачу проблеми в тому, наша сила – розмаїтті. Я жартую, що в Самообороні є сотні, які є прихильниками ненасильницького спротиву, а є сотні Правого сектору, сотні «афганців» - це дійсно ті люди, які в тактиці боротьби пропагують й інші методи. Але разом з тим єдність цілей і завдань робить їх союзниками. Система координації на Майдані дозволяє узгоджувати різні рішення і проводити ключові рішення разом. Ну, і велику роль відіграє відчуття відповідальності кожного за те, що відбувається на Майдані, відбувається в Україні. Я на нарадах завжди наголошую, що емоції у нас повинні відігравати меншу роль, ніж стратегічне мислення і раціональна оцінка ситуації.

Чи можете ви впевнено сказати, що лідери й командири контролюють Майдан? Бо, наприклад, я був свідком того, як під час штурму Українського дому, коли люди почали вибивати вікна, ви звернулися до сотника: «Чи можете ви це зупинити?». А той відповів: «Зараз це вже складно».

Звичайно, бувають дні, бувають години, коли ситуація справді, м'яко кажучи, складна. Так було і в Українському домі. Коли посеред дня влада завела туди підрозділи внутрішніх військ – на мою думку, це була чистої води провокація. Тому що люди стоять на вулиці Грушевського, а їм з-за спini в Український дім заводять війська. Звичайно, що у людей виникло почуття небезпеки – що їм будь-якої хвилини вдарять у спину і почнуть розганяти. Люди підійшли до Українського дому, навіть почали будувати таку маленьку барикадку для того, щоб просто прикривати свій тил. І коли (внутрішні війська – «Главком») почали бити з брендспойтів по людях при температурі -18 градусів – навіть святу людину то би вивело з себе.

Майже кожне загострення, яке було на Майдані – воно було спровоковане. І до Українського дому я прийшов просто рятувати тих курсантів з ВВ, яких використовують як гарматне м'ясо. Бо, ще раз повторюся, такі дії (міліції – «Главком») навіть святих людей можуть вивести за грань стриманості. Тому, коли ми описуємо цю ситуацію, ми повинні

пам'ятати, що це є нетипова ситуація, люди шоковані діями міліції і, звичайно, вони були готові на будь-щої. Але, тим не менш, ситуацію уладнали, бійці ВВ залишили Український дім через коридор, який організувала Самооборона, і ситуація була локалізована, не зважаючи на ту напругу, яку своїми діями створила міліція.

«Правий сектор» нібито делегував вам право представляти їх інтереси в переговорах. Чому саме вам, які у вас стосунки?

Я багатьох тих хлопців знаю десятки років. Їхній підрозділ входить в Самооборону, 23-тя сотня. Вони виконують обов'язки з оборони Майдану, як й усі інші сотні. Вчора я мав півгодинну розмову з ними, ми обговорювали останні події. Бо інколи публічно діяльність Правого сектору подають не зовсім коректно. Дуже часто через це виникає уявлення про якусь нескоординованість дій. Хоча насправді і Правий сектор, і афганці – вони не просто координують дії, а, фактично, входять в загальну систему оборони Майдану.

А як ви ставитеся до власне тактики захоплення адмінбудівель? Здається, що доки щодня революція захоплювала адміністрації і міністерства – влада тріщала і хиталася, а коли почали звільняти – переговори одразу ж зайшли в глухий кут.

Все це тому, що влада не до кінця розуміє, що відбувається на Майдані. Коли ми домовилися, що влада почне відпускати наших активістів – ми обіцяли, що Майдан не буде переходити до активних дій. На жаль, вони сприйняли нашу позицію як слабкість. І для мене це дуже дивно, що вони не до кінця усвідомлюють, скільки зусиль треба докласти, щоб хоча б просто стримувати людей на Майдані. Але ми їх стримуємо, завдяки тому, що затриманих все ж відпускають, і що почався конституційний процес у Верховній Раді.

Щоправда, ми бачимо другий сесійний день – жодних поступок, жодного бажання йти на діалог. Тим самим влада тільки підвищує температуру на Майдані і провокує людей до дій. На жаль, якщо представники влади будуть вести себе у такому плані, то ситуація знову може перейти у активну фазу.

Ходять чутки, що на останньому засіданні фракції у «Батьківщині» стався конфлікт...

На жаль, не був на тому засіданні. Говорили, що була така ситуація, але я не був присутній, тому коментувати не зовсім коректно з мого боку.

Ви бачили лист Тимошенко з вимогою вийти з переговорів?

Ні, не бачив.

Наскільки взагалі Тимошенко зараз впливає на ситуацію, на переговори, на ухвалення рішень?

Я не беру участь у переговорах, тому мені важко сказати.

Хоча б якісь консультації з нею відбуваються?

Скажемо так: я в них участі не беру.

Як ви ставитеся до заяв і закликів щодо необхідності озброювати Майдан?

Ми втратили кількох людей. Я бачив загиблих хлопців через кілька хвилин після їх смерті, і це тяжкі хвилини – бачити, що у XXI столітті на столичній площі одній з європейських держав люди гинуть. Це страшно, моторошно в мирний час. Тому я в системі Самооборони категорично заборонив не те що залучення зброї, а навіть розмову про таку можливість. Я достатньо добре усвідомлюю, що може статися, якщо постріли пролунають з обох боків. Тому я закликаю владу зупинитися і не допускати використання зброї проти Майдану.

Чи є якийсь план на випадок, коли переговори з владою зайдуть у глухий кут, ось як зараз, наприклад?

Звичайно, я не можу сказати вам, який план. Я кажу просто, що Майдан буде змушений відновити активні дії.

Наступ по Грушевського? Взяття адмінбудівель?

Я не буду про це говорити.

Ходять чутки, що на бік Майдану переходили військові, бійці загонів спецпризначення, міліції. Цих чуток багато, але підтвердження їм знайти так і не вдалося. Чи правда це?

Є спецназівці колишні, є «афганці», які воювали. Але це менша частина. Більшість – це звичайні люди, студенти, інтелігенція, підприємці. Але Самооборона – це революційна армія, достатньо чисельна на сьогодні, щоб дати відсіч у випадку нападу на Майдан.

Як ви ставитеся до рішення кримського парламенту, який проголосував за відділення від України і звернувся за протекцією до Росії?

Вважаю, що то – елемент гри Росії. Кремль активно намагається впливати на події в Україні і є підстави говорити, що одним з його планів був розкол нашої держави. Я думаю, що те, що відбувається в Криму – це частина кремлівського сценарію, який передбачає використання протистоянь в Україні для того, щоб розіграти свою карту, як це було в Грузії, щоб хоча би частину України взяти під контроль.

Я вважаю, що це відверті антидержавні, антиукраїнські дії, якими має займатися Служба безпеки. Бо СБУ має не Майданом займатися, а цими людьми, бо це посягання на одну з основ нашої держави – принцип неподільності і цілісності.

Але ситуація в Криму комусь може нагадати події в західних областях України, де громадяни беруть під контроль владу, відмовляються виконувати вказівки зі столиці, платити податки до бюджету. В чому різниця?

Різниця в тому, що на Заході не говорять про федералізм, не говорять про те, що хочуть бути у складі іншої держави. Це принципова відмінність. Всередині країни може бути протистояння, але коли в якомусь регіоні починають говорити про відділення – це вже виходить за межі простого протесту чи супротиву. Це вже переходить у категорію антидержавної діяльності.

<http://glavcom.ua/articles/17308.html>

Блоги

Вадим Колесниченко: «Антидемократическая» интервенция»

From-ua.com

Едва ли не с самого начала печальных для всей страны событий на киевском «евромайдане» некоторые украинские политики во всеуслышание заявляли о том, что от гражданской войны государство уберезет лишь вмешательство третьей стороны. Оппозиционеры уповали на Европу и США однако в итоге ситуация постепенно нормализовалась и большинству стало казаться, что Украина сама в состоянии разобраться со своими проблемами.

И вот, когда страсти вроде бы улеглись, некие горячие головы решили снова повысить градус настроений в обществе. Так, вчера, 5 февраля, в Киеве высадили политический «десант» из соседней Словакии в лице бывшего («сбитого») министра МВД Даниэла Липшица и депутатов парламента Йозефа Коллара и Юрая Дроба, которые приехали открыто поддержать «евромайдан». Считаю нужным привести отдельные, наиболее «красноречивые» выдержки из их выступлений:

«Борцы за свободную и демократическую Украину! Мы поддерживаем вас в борьбе за достойную жизнь! За достойную жизнь в стране, в которой будут уважать права и свободы каждого гражданина, где власть слышит голоса граждан. За достойную жизнь в стране, которая будет и политической, и экономической частью Европы. Слава свободной Украине!».

Во-первых, поражает сам факт того, что представители другого государства, и притом действующие политики, приехали в Украину (интересно, по чьему приглашению?), чтобы сказать слова поддержки участникам и организаторам массовых беспорядков. Напомню, кстати, что ранее так же поступили польские политики, выступившие перед народом на «евромайдане». Что это, как не вмешательство в жизнь чужой страны? И почему, когда в наши дела откровенно вмешивается «демократическая» Словакия, никто из «патриотов» и не пикнул?

Безумовно, нам не звичкаць к дзвойным стандартам в исполненні опозиціонеров, но здесь они заліхватски переплюнули сами себя.

Во-вторых, складається таке ввпечатленіе, что речь словацким політикам писали не они сами, а в штабе української опозиції – уж больно знаком нам этот безапелляційний «почерк». Это ведь только господа Яценюк, Кличко и Тягнибок и редуєщие ряды их сторонников считают, что живут в несвободной стране, где власть никого не слышит – видимо, потому, что не хочет идти на поводу у экстремистов.

Опять же, как в данном контексте нельзя не упомянуть о факте выделения Госдепом США пяти миллиардов долларов для нужд украинской оппозиции и трех миллиардов от Евросоюза – так сказать, в рамках «укрепления демократии»? Плюс вспомним комическую сценку, когда заместитель главы этой структуры Виктория Нуланд подкармливала на «евромайдане» митингующих и правоохранителей булочками. Это ли не явные признаки вмешательства в нашу внутреннюю политику и оказание давления на руководителей государства?

Давайте представим, что нечто подобное позволит себе Украина в отношении другой страны. Так, сугубо гипотетически, поскольку ранее в этом мы замечены не были — ввиду приличного «политического воспитания». Не сомневайтесь, Киеву бы рассмеялись в лицо и указали на дверь за то, что сует нос не в свое дело. Теперь же «демократическая» Европа, в нарушение всех норм права и дипломатического этикета, нахрапом лезет в Украину, а мы что – должны просто утереться и перенести очередное унижение, проявить бесхребетность, показать отсутствие характера и национальной гордости? Тогда, безусловно, наша страна никогда не снижает уважения других держав, раз уж не умеет постоять за себя в критический момент.

Подытоживая вышесказанное, отмечу: как бы ни развивались события дальше, Украине непозволительно больше терпеть выходки шайки политических интриганов. И нужно официально, на дипломатическом уровне, разъяснить первым лицам других стран, что вмешательство во внутреннюю жизнь нашей страны будет пресекаться самым строгим образом. Пусть власть снова пугают санкциями, грозят отказами в экономической помощи, отзывают визы – переживем. Но если она и впредь будет допускать подобные проявления интервенции – значит, выкажет неуважение и безразличие ко всему украинскому народу. Поэтому я, как народный депутат, обращаюсь к Министерству иностранных дел Украины: необходимо прекратить этот произвол с вмешательством во внутренние дела нашей страны! Иначе стране грозит раскол не изнутри, как пугают нас грантоеды, а извне, а это уже совсем другая история...

<http://www.from-ua.com/nocomments/aba4d565ce658.html>

Андрій Павловський: «За всі масові заворушення відповідальність має бути індивідуальна»

From-ua.com

У ВРУ зареєстрували проект Закону України №4079 про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо виключення статті 294 (щодо масових заворушень). І це не тимчасове міра.

Ми пропонуємо повністю виключити цю статтю з Кримінального кодексу як таку, бо вона є морально застарілою. Вона несе в собі ще радянські тоталітарні норми щодо колективної відповідальності.

Ця стаття називається «За масові заворушення». Але за всі масові заворушення відповідальність має бути індивідуальна. А інакше 294 стаття може зробити вас винуватим, якщо ви просто перебували десь, де хтось щось накоїв. І в решті-решт ви будете за це відповідати.

Це якесь середньовіччя. Або щось с тоталітарного фашистського минулого...

Ще треба додати, що крім іншого, ця стаття містить дублюючи норми з інших статей Кримінального кодексу.

От саме тому, що стаття №294 ККУ:

По-перше, передбачає колективну відповідальність.

По-друге, є застарілою, совковою.

І, по-третє, дублює інші норми Кримінального кодексу, пропоную просто вилучити її.

Це не означає, що передбачені статтею дії залишаться безкарними. Просто відповідальність за них пропоную зробити по іншим статтям Кримінального кодексу.

<http://pavlovskyi.from-ua.com/view/6539>

Олег Тягнибок: «Заява ВО "Свобода" та Уряду національної альтернативи щодо девальвації національної валюти»

Pravda.com.ua

Різке падіння курсу національної валюти протягом останніх днів свідчить про те, що нинішній режим, незважаючи на катастрофічний стан економіки, використовує жорстке політичне протистояння для додаткового збагачення "своїх". Більше того, сьогоднішні тимчасові керівники уряду, намагаючись замаскувати недолугість ухвалених рішень та бездіяльність або некомпетентність керівництва Національного банку, нав'язують суспільству думку про "негативний вплив Майдану" на стан економіки в країні.

Довготривале скорочення промислового виробництва, падіння ВВП, відсутність належних інвестицій у конкурентоспроможні галузі української економіки, ігнорування потреби модернізації основних засобів виробництва та орієнтація на співпрацю з нестабільними ринками Митного союзу, нищення малого та середнього бізнесу – всі ці фактори підсилили тиск на гривню. Платіжний баланс України вже багато років негативний (включно з реальним платіжним балансом 2013 року, попри статистичні махінації уряду), торговельний баланс і поготів. На цьому тлі замість того, щоби розвивати внутрішній ринок та галузі з високою доданою вартістю, влада систематично працює на короткострокові інтереси кількох сировинних напрямків, контрольованих її утриманнями.

За такої економічної політики девальвація гривні була лише питанням часу. Ще в ході ухвалення державного бюджету на 2014 рік ВО "Свобода" звертало увагу на те, що запланована в ньому норма статті 15, яка зобов'язує Нацбанк перерахувати до державного бюджету 22,8 млрд. грн., стимулюватиме девальвацію національної валюти. Проте якщо раніше режим був готовий кидати останні золотовалютні резерви на стабілізацію курсу гривні, то на сьогодні бачимо абсолютну бездіяльність Нацбанку.

Очевидно, що владна вертикаль вирішила використати слушний для себе момент і елементарно дозволяє безконтрольну девальвацію, пояснюючи це нібито "політичною нестабільністю". Разом з тим, операції на валютному ринку миттєво збагачують структури, що мають доступ до необмеженого фінансування. Прізвища власників цих компаній добре відомі всій країні. Слід також пам'ятати, що девальвація гривні вкрай вигідна експортним підприємствам основних спонсорів влади.

Девальвація гривні є ще й наслідком того, що влада імітує виконання бюджету використовуючи примітивні інфляційні процеси. Нагадаємо, що Кабінет Міністрів задекларував необґрунтоване зростання доходів державного та місцевих бюджетів, що є фікцією, оскільки показники соціально-економічного розвитку України, які брали до уваги при розрахунку показників державного і місцевих бюджетів, не відповідали очікуваним результатам за підсумками року і є необґрунтовано завищеними.

Заплановане в бюджеті підвищення розмірів мінімальної заробітної плати та посадового окладу, так само як і решта соціально важливих видатків, 2014 року неможливо буде виконати через неповне виконання дохідної частини бюджету внаслідок необґрунтованого завищення податкової бази. Більше того, значне завищення дохідної частини державного бюджету призведе до того, що місцеві бюджети не зможуть у повному обсязі отримати дотацію вирівнювання з державного бюджету, від чого, своєю чергою, залежать майже всі місцеві бюджети країни.

Постає запитання: яким чином держава збирається виконати заплановане збільшення бюджету, якщо минулого року дохідну частину державного і більшості місцевих бюджетів не виконано, а будь-які передумови для економічного зростання в країні відсутні? Очевидно, що виконання державного та місцевих бюджетів можна буде "забезпечити" лише внаслідок інфляційних процесів, наслідком яких вже зараз є девальвація гривні.

Отже, є всі підстави стверджувати, що девальвація гривні була плановою. З одного боку – багатомільйонні надприбутки "сім'ї", з іншого – подальше зубожіння українців, зупинити яке не зможуть уже жодні "соціальні ініціативи".

ВО "Свобода" закликає режим Януковича припинити сіяти паніку на валютному ринку країни та зупинити перекладання відповідальності за стан фінансової системи на суспільство, при цьому звільняючи від відповідальності справжніх винуватців ситуації, що склалася на сьогоднішній день. Вимагаємо від Нацбанку негайно втрутитися в ситуацію й почати виконувати свої безпосередні обов'язки. Для громадського контролю за станом на фінансовому ринку вимагаємо негайного і постійного оприлюднення всієї інформації про вжиті заходи.

Довідка: Програма захисту українців, яка є головним програмним документом ВО "Свобода", передбачає запровадження кримінальної відповідальності за антисоціальну монетарну та іншу політику НБУ, що призводить до зубожіння широких верств населення.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/tiahnybok/52f35d138992b/>

Телебачення і радіомовлення

Президент не зацікавлений у перевиборах до Верховної Ради, зважаючи на ситуацію в країні, впевнений голова фракції Партії регіонів Олександр Єфремов
UBR, Новини

Кореспондент: Президент не зацікавлений у перевиборах до Верховної Ради, зважаючи на ситуацію в країні, впевнений голова фракції Партії регіонів Олександр Єфремов. Разом з тим, він нагадав – якщо законодавчий орган не почне виконувати свої обов'язки, то депутатів можуть розігнати. Принаймні Президент отримає законне право розпустити Парламент.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова фракції Партії регіонів: «Я не думаю, что у Президента огромное желание ввергать страну в выборы при той ситуации, которая сложилась. Но если она дальше будет вот такая, какая она есть, когда Парламент не работает, то с этим что-то делать надо. И в конечном итоге мы сами придем к такому решению, что не работающий Парламент, пусть приходят другие, которые будут более договороспособные, которые понимают чем нужно заниматься в высшем законодательном органе».

Парламент не запрацював
24 канал, Новини

Кореспондент: Парламент не запрацював. Депутати вже третій день не можуть узгодити порядок денний. Опозиція відмовляється працювати у звичному режимі, допоки не буде вирішено політичну кризу в країні шляхом повернення до парламентсько-президентської форми правління.

Олександр ТУРЧИНОВ, народний депутат, фракція "Батьківщина": "Нашою фракцією внесений закон України щодо змін до закону про Конституційний суд. Відповідно до цього закону, Конституційний суд може сам, поки не пізно, виправити свої незаконні рішення. І голосування за цей закон може відбуватися вже сьогодні".

Юрій МІРОШНИЧЕНКО, народний депутат, фракція Партії регіонів: "Конституційний суд на звернення депутатів, наголошую, не лише Партії регіонів, але й сьогоднішньої опозиції, розглянув питання внесення змін до Конституції, закон 2222, і визначив, що була порушена процедура, а відповідно, цей закон є неконституційним".

Кореспондент: "Регіонали" наполягають на створенні робочої групи, яка згодом напрацює нову Конституцію. Однак опозиція цього й чути не хоче. Мовляв, люди на вулиці не можуть чекати місяцями. Крім питання зміни Конституції, наполягають змінити закон про амністію.

Павло РОЗЕНКО, народний депутат, фракція "УДАР": "Фракція "УДАР" пропонує три тижні працювати тут, в сесійній залі, поки не буде знайдено вихід".

Кореспондент: Голова Верховної Ради поставив на голосування питання продовження роботи в сесійній залі, однак більшість відмовилася працювати весь лютий.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції "Батьківщина": "Мета цього голосування полягає в тому, щоб зробити перерву у засіданні Верховної Ради України до того моменту, доки Віктор Янукович не повернеться з Сочі".

Кореспондент: Спікер Володимир Рибак оголосив перерву до четверга і відправив депутатів у комітети думати над календарним планом дій.

Олег ТЯГНИБОК, лідер фракції "Свобода": "Вони затягують час для того, щоб отримати відповідні консультації з Кремля. Хоча я не виключаю, що завтра вони можуть під такий шумок спробувати протягнути когось на посаду прем'єр-міністра. Не виключено, що в цій грі так само буде розіграна і російська карта. І не виключено, що одна з кандидатур – це буде кандидатура, яка рекомендується Януковичу зі сторони Кремля".

Кореспондент: Своєю чергою, лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов звинувачує опозицію в небажанні працювати і лякає депутатів розпуском парламенту.

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: "Я не думаю, що у президента огромное желание ввергать страну в выборы при той ситуации, которая сложилась. Но если она дальше будет вот такая, какая она есть, когда парламент не работает, то с этим что-то делать надо".

Кореспондент: Кандидатур на посаду прем'єр-міністра президент у Верховну Раду поки що не подавав. Однак лідер провладної фракції припускає, що Віктор Янукович може визначитися наступного тижня.

Депутати так і не змогли домовитися як їм працювати далі *ICTV. Факти*

Інна ШЕВЧЕНКО, ведуча: У Верховній Раді перерва до завтрашнього ранку. Сьогодні депутати так і не змогли домовитися як їм працювати далі. Опозиція першочергово вимагає голосувати за повернення Конституції 2004-го року. Для цього пропонує два шляхи – затвердити окремий конституційний акт, або ж змінити Закон про Конституційний суд, і тоді він має повернути старий варіант Основного закону. Регіонали ж за поступові зміни Конституції. Та ні до чого не домовившись, спікер закрав сесію, і знову запросив на переговори лідерів фракцій. Хоча опозиції це не сподобалося. "Батьківщина", "УДАР", і "Свобода" вимагають працювати

пленарно і наступного тижня, аби таки подолати політичну кризу. Натомість в Партії регіонів закликають меншість затвердити хоча б календарний план сесії, і далі працювати у законодавчому полі. Бо інакше доведеться йти на перевибори.

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: "Либо мы работаем в законодательном поле, либо вот та вакханалия, которая сегодня продолжается в Верховной Раде, закончится новыми выборами парламента. Другого я пути не вижу. Пусть приходят другие, которые будут более договороспособны".

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції ВО "Батьківщина": "Не намагайтеся затягувати час, не вирішуючи проблему і порядок денний, який уже затверджений українським народом. Тому не пропихайте, будь ласка, план, за яким парламент піде на відпочинок. Не наробились ще, щоб відпочивати".

Інна ШЕВЧЕНКО, ведуча: У Міністерстві юстиції заперечують інформацію, що ухвалені 16 січня закони насправді не працюють. І запевняють, що вже з 2 лютого в Україні знову відновлено попередню редакцію усіх документів, до яких депутати вносили зміни. Таку заяву Мінюст оприлюднив після того, як опозиціонери, зокрема і "ударівець" Віктор Пинзеник, наголосили, що 28 січня при голосуванні за скасування так званих диктаторських законів допущено технічну помилку. І частина норм досі діють.

Розпустити Верховну Раду Автономії сьогодні запропонували народні обранці від опозиції

СТБ, Вікна-новини

Тетяна ВИСОЦЬКА, ведуча: Скандал навколо Криму. Розпустити Верховну Раду Автономії сьогодні запропонували народні обранці від опозиції, позаяк у Криму вчора ініціювали запровадження змін до Конституції Автономії і тепер хочуть звернутися по захист до Росії – мовляв, вони бояться, що націоналісти зазіхають на їхню автономію. Президія парламенту Криму не бачить нічого антиконституційного у своїх діях.

Микола ТОМЕНКО, народний депутат, фракція "Батьківщина": "В разі, якщо Верховна Рада Криму далі буде діяти в антиукраїнський спосіб – ухвалити рішення про розпуск цієї Верховної Ради".

Прес-центр Верховної Ради Автономної Республіки Крим: "Із жалем доводиться констатувати, що кримоненависники, які наполегливо ігнорують підсумки загальнокримського референдуму 1991 року, сьогодні намагаються на тлі Майдану подати керівників Криму як сепаратистів, в той час як самі є такими".

Українську Феміду хочуть модернізувати

ТРК Ера, Підсумки

Віталій ДЯЧУК, ведучий: Українську Феміду хочуть модернізувати. Проводити переатестацію суддів раз на п'ять років і не надавати їм цей статус довічно – таке запропонував народний депутат від Компартії Спірідон Кілінкаров. На його думку, в Україні потрібно провести нову судову реформу, яка б обмежувала права суддів. Серед основних пропозицій – зняття недоторканності, зменшення зарплати, а також ротація, аби суддя не працював у своєму рідному місті. Стежити за роботою суддів повинна спеціально створена комісія.

Спірідон КІЛНКАРОВ, народний депутат України, фракція КПУ: "Когда мы будем проводить, скажем, квалификацию судей раз в пять лет, эта комиссия специальная, может быть, квалификационная комиссия должна отследить деятельность этого судьи за эти пять лет. То есть, сколько решений этот судья принял. Он принял сто решений. Но из этих ста решений 60 решений отменил суд высшей инстанции. Скажите, какая квалификация этого судьи?"

Гість програми – Михайло Чечетов, народний депутат України, фракція Партії регіонів

Business, Новини

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Третій день парламентських непорозумінь. Чому опозиція і влада досі не знайшли спільної мови ні щодо амністії, ні щодо Конституції, ми сьогодні запиталися у Михайла Чечетова, народного депутата фракції Партії регіонів.

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Михайло Васильович, я-то знаю, ви знаєте, чому у парламенті не погодилися, не знайшли спільної мови досі. У нас усі гості досі, котрі були у цій студії, якось туманно відповідають. Скажіть конкретно.

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Конкретно отвечаю. Вся беда в том, я не знаю, от большого ли ума оппозиция сама пришла к этой мысли, или им вложили иностранные политтехнологи. Суть сводится к тому, что они в большей степени, лидеры оппозиции, думают не о том, как локализовать политический конфликт в стране, а думают о том, с какими политическими дивидендами они выйдут на будущие президентские выборы, когда конфликт будет локализован. Это крайне безнравственная, крайне антигуманная позиция. Примерно так: дом горит, и вот стоят три мужика и думают: "А вот если я пойду, там ребенка оттуда выведу или старушку – а я ж ботинки запачкаю. Пожар потушат, а как я буду смотреть с грязными туфлями или с обгоревшим костюмом?" – да если пожар – туши. Если потушишь пожар, то хоть у тебя пиджак и туфли будут грязные – люди будут смотреть на тебя, как на настоящего мужика, как на человека, как на патриота. Вот, к сожалению, вот это то, что они зациклены на обдумывании, получении дивидендов после того, как пожар будет потушен, оно тормозит путь компромисса, по которому мы идем, который обозначен президентом, и мы уже видим свет в конце туннеля. И второй момент, почему тормозится процесс – разное видение компромисса. С нашей стороны, они видят компромисс, как победу одной стороны над другой: одни – победители, другие – побежденные. Мы считаем, это не компромисс. Компромисс – тогда, когда после заключения или подписания компромиссного документа обе стороны будут недовольны и будут говорить: "А подожди, мы что-то ждали ж, не получили". Вот такой компромисс, когда каждая сторона будет недовольна, вот это будет компромисс во имя Украины и украинского народа".

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Так є такий компроміс чи немає?

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Я надеюсь, уже подходим".

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Який? Покажіть нам цей компроміс.

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Уже вчера практически чуть ли не произошел развал фракции "Батьківщина" – 40 человек выразили недоверие Яценюку, и уже ставился вопрос о том, чтобы его вообще убрать из числа переговорщиков, да. То есть практически Яценюк уже думает о том, как создать в парламенте свою фракцию "Фронт змін".

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Тобто компроміс – це вести перемови...

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "То есть уже внутри оппозиции..."

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Михайло Васильович, от послушайте мене, бо вас самого...

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "...Внутри оппозиции умные люди понимают, что тот путь, который лидеры оппозиции выбрали, – это путь в никуда".

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Розкол в опозиції, а в "Регіонах" опозиція ціла чи не ціла? І влада, до речі.

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Регионы" монолитны, как никогда. Как железобетон. Мы расслабляемся в период спокойный. Вот тогда, когда спокойно, мы расслабляемся. Но когда мы выходим, попадаем в экстремальную ситуацию, это железный кулак, это монолит, это высочайшая дисциплина, организованность. Поэтому мы всегда побеждали, и нас победить невозможно".

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Тобто компроміс – це не до вас, правильно?

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Нет, вы имеете в виду, какая оппозиция в Партии регионов внутренняя..."

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Ну ось ваша перемога, ви кажете...

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Нет, я имею в виду, с точки зрения, какая внутренняя оппозиция во фракции – никаких шатаний нет. А на компромисс мы согласны. Вы смотрите, отставка правительства... Мало того, что Азаров в отставку ушел, мы ж сразу Яценюку портфель: "Бери портфель!"

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Так ви ж кажете, Яценюк непутящий.

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Бери портфель, Кличко", – да. – "Подноси патроны Яценюку". И сразу в кусты. Одно ж дело – болтать, языком молоть. Они ж собачей будки не построили в жизни. А когда ответственность брать – сразу в кусты".

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: А чого ви Яценюку пропонуєте портфель? Ви ж кажете, він непутящий, депутати від нього відмовляються.

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Нет, ну компромисс, это ж тот случай, когда вы ж критикуете власть, пожалуйста. И господин Яценюк..."

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: У нас хвилинка, тому формулюйте.

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Но они отказались сразу. И два последних, два компромиссных шага. Что мы сделали? Отменили законы, хотя они просто полностью соответствовали европейским стандартам. Да, можно говорить, что время не то. Пошли на компромисс. Амнистия – тоже на компромисс. Вы ж видите, компромиссные шаги со стороны власти идут".

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Так, тобто Партія регіонів – партія компромісів?

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Партия регионов исключает возможность силовой развязки. Только путь нахождения общенационального компромисса локализует политический кризис. И мы по этому пути идём..."

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: І це швидко буде, правильно?

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "И мы по этому пути идём. Уже... Раньше был костер, сейчас же костра нет. Сейчас уже просто угли догорают, и дым ещё идёт. Но ещё угли догорают и дымок есть. Но скоро это будет потушено".

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Михайло Васильовичу, ми зрозуміли, що потрібно вигнати Яценюка із переговорного процесу, не брати його в кабінет Рибака, тоді всі домовляться, і буде компроміс. Однак компроміс щодо Конституції 2004 року, він буде чи не буде?

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Стоп. Не надо передергивать. Это бунт на корабле "Батьківщини". Они хотят его вывести с переговорного процесса, они хотят чуть ни забрать у него пост главы фракции и так дальше, мы туда не вмешиваемся".

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Ну а вам нормально – Яценюк, так Яценюк.

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Мы не вмешиваемся. Это ихние проблемы, мы не вмешиваемся, да. Мы не вмешиваемся".

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: А з Конституцією що робити?

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "И в отношении Конституции. Вы знаете, вот у нас иногда людей просто обманывают. Вот говорят: "Сейчас поменяем Конституцию – и тут манка с неба будет падать. Вот у нас сейчас президентская, давайте сделаем парламентскую". Я скажу, в мире есть и та, и та форма. Франция – президентская республика, уровень жизни комфортный. Германия – там наоборот у президента чисто представительские функции, можно сказать, глава государства – премьер, канцлер Меркель. Тоже уровень жизни. То есть не от формы правления, от формы государством политического устройства зависит комфортность уровня жизни, а от мозгов политиков, насколько политики способны свои корпоративные интересы, партийные и личные подчинить интересам государства и народа. Там ещё один момент. Вы ж смотрите, давайте вернемся к той Конституции. Ну мы ж помним, что было при той Конституции, когда Ющенко крутил штурвал государства в одну сторону, Тимошенко вырывала у него руль, крутила в другую сторону, а государственный корабль летел на скалы, на рифы. Люди за голову ухватились и говорят: "Ну у вас мозги есть?" И простые люди мне как депутату говорили: "Михаил Васильевич, ты ж доктор наук, ты ж профессор, да за всю историю человеческой цивилизации не было такого, чтоб на вершине пирамиды власти было два человека. Там кресло для одного: в Древнем

Египте – кресло фараона, в Советском Союзе – кресло генерального секретаря, в президентской республике – кресло президента, в парламентской – кресло премьера. Но два кресла не вмещаются. А что вы сделали? Поставили два кресла! Не вмещаются!"

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Так і що робити, коли не домовитесь?

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "И тогда Ющенко туда, Тимошенко туда, люди за голову хватались. И тогда поняли, что это абсурд. Все европейские эксперты сказали, что эта Конституция никудашня. И тогда мы вернулись к президентской. Можно менять форму правления. Хорошо, давайте поменяем. Пусть уже у нас будет за штурвалом не президент, а канцлер или премьер-министр. Но опять-таки поменять рулевого, поменять форму политического устройства, поменять Конституцию нужно конституционным путем. И здесь правильно, когда говорят: Партия регионов говорит одно, оппозиция говорит другое, а кто ж тогда в роли рефери? Я думаю, в роли рефери должен выступить..."

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Ну от ви говорите, одне і інше. Ви домовитесь чи не домовитесь?

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Домовимось".

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Коли ви не домовитесь, ви готові до розпуску парламенту?

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Домовимось. Мы готовы и до досрочных выборов президента, об этом он сказал, и парламента, мы всё равно выиграем. Так вот в отношении Конституции... Мы не боимся, выиграем выборы и президентские, и парламентские. Так вот, в отношении Конституции, прав тогда Кравчук. Вот Леонид Макарович – это, можно сказать, патриарх украинской политики. Он принимал роды нэньки-Украины, он пуповину перерезал, когда Украина рождалась. Что Кравчук говорит? Даже если строчку меняешь в Конституции – есть процедура: 226 голосов – на первой сессии, вердикт Конституционного суда, и на второй сессии – 300 голосов. Поэтому если сейчас мы предлагаем – давайте создадим комиссию, Кравчук своей Конституционной ассамблеи готов передать наработки, чтоб не с нуля делать, выходим на какой-то проект: 226 голосов, вердикт Конституционного суда и 300 голосов в сентябре. Другого пути просто нет. Они предлагают что? Давайте в туалете или на коленке..."

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Прямо так і кажуть? Давайте на курилці?

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Да, так и говорят: давайте или на коленке, на курилке, или в туалете. Я говорю: "Как в туалете? Там же унитаз – провалится". – "Ну мы крышку закроем", – говорит, – "Прямо на крышке унитаза подпишем постанову". Ну это мозги есть у людей?"

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: А хто це вам пропонував?

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Оппозиция, да".

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Що, всі разом?

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Да, вот так и предлагают. Поэтому мы говорим, что чудить не надо. Клоунаду мы не дадим вам делать с Конституцией. Здесь Кравчук абсолютно прав. Патриарх украинской политики Леонид

Макарович абсолютно прав: есть процедура, которая, если даже сжать сроки до минимума, финальное голосование по новой версии Конституции, по изменению Конституции – это только сентябрь-месяц, как минимум, и 300 с лишним голосов".

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Михайло Чечетов, народний депутат, фракція Партії регіонів, – про парламентські перипетії.

«Влада відстає на 60-70 днів!» – депутат Єремєєв *Радіо Свобода*

Дмитро Шурхало: Сьогодні парламент уже закінчив свою роботу. Спікер попрощався з депутатами, закрив засідання.

Ні вчора, ні сьогодні знайти якийсь компроміс у парламенті не змогли. Наразі єдиний предмет компромісу – це те, що опозиція пропонує проголосувати за конституційний акт, який відновив би дію Конституції 2004 року.

Пане Єремєєв, чи є якісь можливості домовитися? Наскільки я бачу, довкола цього конституційного акту в парламенті домовитися, порозумітися не можуть.

– На сьогоднішній день усі події, які відбуваються в парламенті, відбуваються в кабінеті голови Верховної Ради Володимира Рибака. Тому що там збираються керівники фракцій, там збираються представники адміністрації президента, там ведуться, по суті, перемови щодо виходу з кризи. Я також як представник групи позафракційних беру участь у цих нарадах.

Що я можу сказати? Коли сьогодні йде мова про конституційний акт, треба зрозуміти, що на сьогоднішній день в регламенті Верховної Ради не описаний такий документ, як конституційний акт. Тобто Верховна Рада не може голосувати за акти. Вона може голосувати за постанови і за закони. У цьому є певна колізія.

– Свого часу був Акт про державну незалежність України.

– Дійсно, у 1990-х роках був Акт про державну незалежність України, але тоді не було Конституції незалежної України, тоді ці норми не були описані в законодавстві. І це було політико-правове рішення.

Сьогодні, коли говориться про конституційний акт, то це також говориться, як про політико-правове рішення. Чи готова сьогодні Верховна Рада прийняти політико-правове рішення? Те, що я спостерігаю, я не бачу, щоб було порозуміння для такого рішення.

Всі політичні сили вже на повному серйозі говорять про зміни до Конституції про рух до парламентсько-президентської країни

Але я можу точно сказати, що за тиждень розмови і спілкування у Верховній Раді, що всі політичні сили вже сьогодні на повному серйозі говорять про зміни до Конституції і говорять про рух до парламентсько-президентської країни. Тобто, якщо декілька днів тому я міг би сказати, що це відтягування часу, це знаходження взаємних юридичних недоречностей, то сьогодні це вже абсолютно серйозна розмова.

– Ви говорите, що на переговорах у кабінеті спікера не тільки голови фракцій, представник позафракційних, але і люди з адміністрації президента. А вони теж до цього нормально ставляться, що йде мова про парламентсько-президентську республіку?

– Якщо ми говоримо про конституційний акт, то це неможливо без Мін'юсту. Тобто є представник Мін'юсту, є представник адміністрації президента. І вони дійсно про це розмовляють на повному серйозі.

Коли ми говоримо про вихід з політичної кризи, коли ми говоримо про те, що сьогодні люди, які несуть відповідальність перед українським народом, або влада, яка несе відповідальність перед українським народом, у моєму розумінні вона повинна зробити такий потужний крок, щоб люди, які стоять на Майдані, і суспільство зрозуміло, що влада зробила помилки, влада готова їх виправити, і люди отримають підтвердження своїх очікувань.

Одним із таких кроків є зміни до Конституції. Одним із таких кроків. Це не говорить про те, що завтра всі проблеми будуть зняті. Тому що я вважаю, що проблеми в іншому.

– *Не в Основному Законі проблеми?*

– Ні. Це зрозуміло, що не Основному Законі. І сьогодні зміни до Конституції – це мав би бути такий перший меседж, який говорив би про те, що у владі відновлюється баланс протидії і стримуючих механізмів для того, щоб механізм владний не мав крену в ту чи в іншу сторону.

– *Але це регламентовано Основним Законом. Даруйте. Я чому питаю про Конституцію? Адже в умовах політичної кризи депутати зібралися у Верховній Раді і радяться, що робити далі, аби зупинити ескалацію конфлікту. І дійшли до того, що треба найперше змінювати Конституцію.*

– Ви так мені поставили запитання, тому я сказав, що перше – це зміна Конституції.

Взагалі я вважаю, що проблема в іншому. Я вважаю, що події 29 листопада – це був каталізатор. Проблеми, які сьогодні, чому люди стоять на вулиці в першу чергу, то це проблеми того, що відбувається в їхньому житті. Це тотальна корупція, це тотальні побори, це падіння рівня життя, це проблеми в судах, які абсолютно не чують і не приймають рішення, відповідно до закону.

Події 29-го – це каталізатор. Після того події вже починають розвиватися по своєму сценарію. Зрозуміло, що в певній мірі тут є провокації з тієї і з іншої сторони. Потім, коли час пройде, спадуть емоції, і можна буде все це розкласти.

– *А Вам не здається, що, навпаки, парламентська опозиція весь час стримує Майдан від радикалізації? Її тут навряд чи можна дорікнути, що вона провокує Майдан на те, щоб люди з Майдану йшли і...*

– Я не говорю зараз про опозицію. Я говорю про те, що сьогодні багато факторів є. Є провокації зі сторони влади. Сьогодні треба розуміти, що Україна не у вакуумі, і що понад нами є інші держави, які також зацікавлені в тих чи в інших змінах у державі або радикалізації на території України.

Макіавеллі про це написав у 13-му столітті. До сьогоднішнього дня нічого не змінилося. Головна задача держави – руйнація сусідньої держави заради того, щоб підняти рівень життя власного народу. Я не дослівно кажу це, але суть передаю так, як це необхідно. І про це Макіавеллі написав у 13 столітті.

Тому я вважаю, що це був каталізатор. А сьогодні ми маємо глибоку політичну кризу. І повинні бути такі кроки, які суспільство зрозуміло б, що ці кроки дадуть дійсно зміни.

– *Отже, конституційний акт, як ми бачимо, навряд чи ухвалить більшістю голосів. Немає цієї більшості. Що тоді можна зробити, щоб зняти напругу?*

– Декілька раз позафракційні давали свої пропозиції. І знову ж таки вчора ми мали виступ з трибуни Верховної Ради. Я це говорив у кабінеті голови Верховної Ради.

На мою думку, що необхідно зробити? Перше. Я думаю, що необхідно провести публічний аналіз, можливо, запросити представників КСУ, на підставі яких документів були відмінені в 2010 році зміни до Конституції 2004 року. Щоб ми розуміли, чим мотивував для себе КСУ. Бо КСУ перейняв на себе повноваження і скасував рішення Верховної Ради.

Друге. Я запросив би видатних юристів. Не грає ролі. Це можуть бути юристи і від провладних політичних сил, це можуть бути і від опозиції. Але я залучив би таких юристів, як Мусіяка, інших видатних юристів України, не заполітизованих, які дали б свої пропозиції, як можна повернутися до змін до Конституції. І вибрати оптимальний варіант.

– *Як повернутися? Ця ж процедура у Конституції описана. Регіонали кажуть і комуністи: ми готові, але до вересня – от на одній сесії голосуємо, потім на другій сесії голосуємо.*

Якщо юристу поставиш задачу затягнути процес затягне. І це буде на законодавчому рівні. Якщо максимально прискорити знайде рішення, як прискорити

– Я, до речі, вчора це сказав у кабінеті голови. Це, що Ви зараз говорите, це слова юристів. Так ось, якщо ти юристу поставиш задачу затягнути процес, то він його затягне. І це буде на законодавчому рівні. Якщо ти поставиш задачу юристу максимально прискорити процес, то він знайде рішення, як максимально прискорити.

І дослівно я сказав так: якщо ми ширі в тому, що ми хочемо суспільству показати зміни, то давайте правильно сформулюємо задачі юристам. Якщо не вистачає юристів, які могли б знайти відповіді, давайте залучимо не заполітизованих юристів. Тоді вони нам упродовж доби дадуть рішення.

Зрозуміло, що зміни до Конституції не можна приймати за один день. Це Основний Закон. Нас і в Європі, ніде не зрозуміють, якщо ми за один день змінимо Конституцію. Але ми могли би зробити послідовні кроки, описати їх з конкретними датами виконання тієї чи іншої дії, і, наприклад, 400 депутатів проголосувати за це або підписатися під цим. І це була б дорожня карта, яка дала би розуміння суспільству, що впродовж, скажімо, тижня відбудуться такі зміни, впродовж місяця відбудуться такі зміни, а впродовж двох місяців будуть такі зміни.

– А як відреагували на це представники влади, представники парламентської більшості, представники опозиції?

– Я Вам можу точно сказати, що в багатьох представників я почув розуміння того, що я кажу. Можливо, я юридичну частину неправильно висвітлюю, але я не є юристом. Але я висвітлюю механізм. І зрозуміло, що тепер уже в процесі дискусії можна знайти ті чи інші рішення. Бажання тільки чути.

Сьогодні моє внутрішнє відчуття, що представники політичних сил, політичних партій, керівники фракцій уже чують один одного. Ще є якась певна гра. Але вони чують одне одного.

– Зараз чують одне одного – очевидно, це добре. Але Вам не здається, що політики під час останніх кількох місяців весь час запізнювалися, вони не встигали вчасно реагувати?

Вже не мною сказано і не один раз сказано, що якби Янукович після 30 листопада адекватно відреагував би на те, що сталося, не було б 22 січня, не було б багатьох інших подій на Грушевського.

Тобто, Вам не здається, що зараз все-таки політики чують одне одного, але чути треба швидше і реагувати швидше?

– Ви зірвали в мене цю фазу. Дослівно фраза була більше, те, що я сказав у кабінеті. Шановний Володимире Васильовичу, все те, що відбулося на цьому тижні, і на минулому, тобто відставка уряду, відміна законів – все це необхідно було зробити 2 грудня. 2 грудня 2013 року! Сьогодні влада відстає на 60-70 днів!

І тому, коли ми сьогодні пропонуємо якісь кроки, то ми повинні зробити такий крок уперед, щоб люди перестали сумніватися або зникла недовіра. Тому що сьогодні головна проблема – це недовіра. Що сьогодні не зробила б влада, люди на Майдані, український народ не вірять

Треба зробити якісний крок, щоб народ повірив влада готова виправляти помилки

Тому кожне рішення треба приймати консолідовано – і опозиція, і провладна більшість. А головне – треба зробити такий якісний крок, щоб український народ повірив, що влада зробила висновки і готова виправляти ті помилки, які на сьогоднішній день зроблені.

– Що може бути таким кроком, крім тієї дорожньої карти, про яку Ви сказали, щоб виписати послідовність кроків по зміні Конституції?

Кроком може бути узгоджений технічний уряд

– Я вважаю, що таким кроком може бути узгоджений технічний уряд, наприклад, за який і проголосувала б у частині опозиція.

– Ви кажете, що на переговорах у кабінеті спікера представники влади і опозиції почали чути одне одного. А що їх може підштовхнути до того, щоб вони почали домовлятися вже?

– Я вважаю, що тут є багато факторів. По-перше, реакція Європи. Друге – реакція Російської Федерації. Третє – соціологія. Тобто багато факторів може бути чинниками для того,

щоб ті чи інші політичні сили чули один одного, зрозуміло, в першу чергу це люди на Майдані. Я б не казав, що саме люди на Майдані. Я б казав, що український народ. Тому що Майдан – це центр, де відбуваються всі події. А по суті, ми говоримо про те, що сьогодні майже у кожній області є протистояння, в кожній області є люди, які незадоволені.

Запоріжжя завжди голосує за Партію регіонів. Сьогодні 5 тисяч людей вийшли у Запоріжжі, і є десятки, які так думають

І головне не питання (я дуже часто говорю так), скільки людей у Запоріжжі вийшло на мітинг. Питання в тому, що Запоріжжя, як правило, завжди голосує за Партію регіонів. Питання в тому, що сьогодні 5 тисяч людей вийшли у Запоріжжі, і є десятки, які так думають, але не виходять з тих чи з інших міркувань.

І тому влада повинна сьогодні суттєво задуматися над тим, що просто відтягувати час, просто говорити не дасть ніякого результату. Це той випадок, коли можна сказати: «Спазмалгон» тут не працює. Тут необхідне хірургічне втручання.

– Я з питанням про те, що заважає депутатам домовитися, звертався до відомого експерта, керівника Центру політико-правових реформ Ігоря Коліушка. Ось, що він сказав:

Ігор Коліушко: Проблема, мені здається, в тому, що у Верховній Раді не всі є самостійними суб'єктами. Вони ніби пробують говорити у Верховній Раді, а потім, коли доходить до рішення, хтось втручається то з вулиці Банкової, то з Качанівської колонії, то ще звідкись, то з Кремля, то з Брюсселя – все ламається.

– Як можна знівелювати вплив на депутатів зовнішніх чинників? Минулого тижня була така показова картина, що ніби про щось почали домовлятися у парламенті, а приїхав президент, поговорив зі фракцією Партією регіонів, всі домовляння були, так би мовити, зупинені.

– По-перше, я згодний абсолютно з політологом. Це факт. І ми добре знаємо. Нам не треба багато ходити і гадати, який народний депутат має чітку точку впливу на нього зі сторони Російської Федерації, чи зі сторони адміністрації президента, чи зі сторони опозиції, чи зі сторони Європи. Ми це чітко розуміємо.

Що ми з Вами не говорили б, якщо ми говоримо правду, ми не зможемо добитися стовідсоткового результату, щоб не було стороннього впливу на нардепів. Я вже про це сказав. Україна не у вакуумі. Вона у середовищі. І тому завжди будуть проби зробити точки впливу.

Ключове питання – це самодисципліна нардепа, це його совість і відповідальність перед власним народом.

– А як зробити цей вплив ззовні менш деструктивним, принаймні, якщо його не можна позбутися взагалі?

– Кожний нардеп повинен вибиратися по округу. Чому я так кажу? Я під час виборчої кампанії провів 386 зустрічей. Я дуже часто кажу такі слова: якщо ти був у кожному селі, якщо ти дивився бабусям у вічі, бачив руки і проїхав усі ці дороги і села, ти вже не будеш таким народним депутатом, як той, хто обирався по списку.

– Був такий у Києві мер – Леонід Черновецький. Він також дуже козиряв тим, що кожній бабусі дивився у вічі. Не дуже це мало наслідки позитивні або не завжди це мало добрі наслідки.

– Я з Вами згодний. Тільки трохи різна мотивація. Я маю на увазі, що нардеп, який обирається по округу, не буде таким, як нардеп, який обирається по списку.

– Тобто, буде менш контрольованим?

– Він буде менш контрольованим і буде більш незалежним.

– Ви щойно сказали, що одним з кроків до зменшення напруги може бути формування технічного уряду. А як зараз взагалі ситуація довкола формування нового уряду? Адже, очевидно, мають бути якісь консультації і з фракціями, і, зокрема, з групою позафракційних, куди Ви входите.

– На сьогоднішній день розмови про новий уряд взагалі у Верховній Раді не ведуться. Є певного характеру, я назвав би, чутки про те, хто може бути прем'єр-міністром, або які є варіанти по кандидатах у прем'єр-міністри. І взагалі не обговорюються ніякі конструкції.

Я думаю, що питання стало на другий план стосовно питання конституційних змін. Тому точно можу сказати, що на сьогоднішній день ніяких перемов не ведеться. І ми ще не розуміємо, яка може бути конфігурація уряду, наскільки президент і влада готові піти на технічний уряд. Ми ще цього не розуміємо, не знаємо.

– Технічний – це рівновіддалений від влади і від опозиції, так?

– Я не думаю, що він може бути рівновіддалений. Я назвав би так. Технічний уряд – це уряд, в якому прем'єр-міністр в першу чергу не бачить себе президентом. Бо в нас кожний прем'єр-міністр на другий день відразу себе починає бачити президентом. Це прем'єр-міністр і уряд, які кажуть: ми готові впродовж року працювати заради підняття або стабілізації економічної ситуації без політичних амбіцій.

– Даруйте, не бачать себе президентом. Ну, Микола Азаров не бачив себе президентом. Здається, він не мав таких амбіцій.

– Тут я з Вами згодний. Але все-таки коли ми говоримо про технічний уряд, то в першу чергу це уряд, який не має політичних амбіцій, це уряд, який готовий почути і опозицію, і готовий почути владу. Тобто це уряд, який готовий відсторонитися від політичних проблем і зайнятися економікою держави.

Наскільки це буде можливо зробити? Не готовий сказати. Наскільки влада буде готова відпустити уряд? Також не готовий сказати. Це питання того, наскільки влада усвідомлює ту кризу або глибину кризи, яка є сьогодні в суспільстві.

– За останніх кілька місяців, як триває ця криза, ми зіштовхнулися з таким явищем, що Верховна Рада ухвалює законодавчі акти, які потім не працюють.

Наприкінці минулого року проголосували «закон про амністію», потім виявилось, що цей закон, принаймні так казали, неможливо виконувати. Нещодавно проголосували за скасування законів, які були ухвалені 16 січня підняттям рук, і сьогодні йдеться про те, як сказав Ваш колега, депутат Віктор Пинзеник у парламенті, що ми скасували факт зміни закону, але не скасували саму норму закону. Тобто фактично закони 16 січня не є скасовані.

Що в даному випадку робити? Можливо, так і з Конституцією зроблять, що щось ухвалить, а потім виявиться, що насправді і не ухвалили?

– Ви правильно дуже сказали. Це якраз те питання, про яке я вже сьогодні сказав. Ви зараз під іншим кутом.

Якщо Ви юристу поставите задачу написати закон, у якому будуть потаємні «кишені», то він його так випише, що ми його проголосуємо, прочитавши, ми будемо розуміти, що це амністія, а насправді це буде, умовно, закон про заручників. «Амністія №1», «амністія №2». Це все результат роботи юристів.

Коли в минулу середу чи четвер голосувався цей закон, ми також розмовляли, керівники фракцій і позафракційні. Я тоді звертався до керівників фракцій: я ще раз пропоную і прошу проголосувати «закон про амністію» у 300 голосів. Це повинен бути закон, за який проголосує і опозиція, і влада, і владна більшість. Бо якщо тільки закон буде прийнятий лише владною більшістю з юридичними потаємними місцями, то ніколи Майдан і український народ його не сприймуть.

Результат – не почули. Результат – переламали ситуацію, проголосували за цей закон. На сьогоднішній день Майдан його не сприйняв, український народ йому не вірить. Говорять про те, що це не є закон про амністію, а закон про заручників.

– Тобто у даному випадку йдеться про злий намір, а не про компетентність?

Це чітке виконання задачі. Візуально прийняти «закон про амністію», але мати потаємні місця, якщо необхідно, відступити від нього

– Я сказав би так: це не злий намір, це чітке виконання задачі. Візуально прийняти «закон про амністію», але мати потаємні місця для того, якщо необхідно, відступити від нього.